

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

Helena Smetanová, IČO: 09102892
se sídlem Blatnička 77, 696 74 Blatnička,

právně zastoupena

Mgr. Ing. Pavlem Knoppem,
advokátem se sídlem Pekařská 1004/26, 602 00 Brno

proti

žalovanému

Ministerstvo zemědělství,
se sídlem Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.06.2025, č.j. MZE-48884/2025-14132,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný jako orgán státní správy příslušný podle § 9a písm. a) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SZIF“) zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) spis. zn. 24/F1D/550/000711-QA1, č.j.: SZIF/2025/0253331 ze dne 26. 3. 2025 (dále též jako „prvostupňové rozhodnutí“), kterým SZIF rozhodl o poskytnutí dotace žalobkyni na podopatření zatravňování orné půdy v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření v celkové výši 5 631,14 Kč pro rok 2024 podle nařízení vlády č. 80/2023 Sb., o stanovení podmínek provádění agroenvironmentálně - klimatických opatření, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 80/2023“).
2. SZIF při provedení kontroly dne 26. 3. 2025 zjistil, že u dílu půdního bloku č. 530-1190 3401/1 o celkové deklarované výměře 1,06 ha byla na ploše 0,78 ha zjištěna nezpůsobilá kultura. Tímto byla porušena podmínka § 9 odst. 2 nařízení vlády. SZIF tak podle § 12b zákona o SZIF nemohl tuto výměru zohlednit do zjištěné plochy.
3. Byl tak zjištěn rozdíl mezi plochou deklarovanou v žádosti a plochou zjištěnou v rámci administrativní kontroly, který činil 0,78 ha. Zjištěný rozdíl přesáhl 4 ha nebo 3 %. SZIF tak postupoval podle §12b odst. 2 zákona o SZIF a snížil výši platby v rámci titulu zatravňování orné půdy podél vodního toku o 1,5 násobku zjištěného rozdílu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně v žalobě nejprve rekapituluje průběh správního řízení. Uvádí, že jako zemědělská podnikatelka podala dne 16. 4. 2024 žádost o poskytnutí dotace v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření na rok 2024 podle nařízení vlády č. 80/2023 Sb., a to mimo jiné na díl půdního bloku (DPB) 530-1190 3401/1 o výměře 1,06 ha, zařazený do titulu zatravňování orné půdy podél vodního útvaru.
5. Prvostupňovým rozhodnutím SZIF ze dne 26. 3. 2025 byla žalobkyni poskytnuta dotace pouze ve výši 5 631,14 Kč, přičemž na DPB 3401/1 byla po uplatnění srážek stanovena výše dotace 0 Kč. SZIF uvedl, že na ploše 0,78 ha byla v LPIS zjištěna nezpůsobilá kultura, čímž měla být porušena podmínka § 9 odst. 2 nařízení vlády č. 80/2023. Odvolání žalobkyně bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.
6. Žalobkyně dále uvádí, že DPB 3401/1 zatravnila v roce 2023, přičemž ke dni 8. 12. 2023 byl převeden z kultury orné půdy (R) do kultury travního porostu (G) podle nařízení vlády č.

307/2014 Sb. Kontrola SZIF ze dne 4. 1. 2024 (protokol ze dne 8. 1. 2024) proběhla bez zjištění porušení podmínek.

7. Následně začal správní orgán (SZIF – regionální pracoviště Uherské Hradiště) prosazovat, že převažující část DPB 3401/1 nemá charakter travního porostu, ale úhoru. Oznámením o aktualizaci evidence půdy ze dne 17. 6. 2024 byl DPB 3401/1 rozdělen, přičemž 0,78 ha bylo zařazeno jako úhor a 0,28 ha jako travní porost. Správní orgán odůvodnil závěr o kultuře U tím, že plocha je porostlá převážně plevelnými druhy a podíl trav a bylinných píceň nepřesahuje 10 %. Žalobkyně s tímto závěrem nesouhlasila a uváděla, že DPB byl oset a doséván travní směsí a splňuje znaky kultury G; předkládala seznam použitých druhů trav a bylinných píceň, dokládala zemědělské obhospodařování (dosevy, seče, sklizeň sena) a nesouhlasila s postupem správního orgánu.
8. Další kontrolou provedenou dne 15. 8. 2024 došlo k nové úřední změně kultury oznámením SZIF ze dne 13. 2. 2025. Podle aktuální evidence je DPB 3401/1 zařazen jako travní porost o výměře 0,53 ha a zbývající část o výměře 0,52 ha jako úhor. Oproti předchozímu závěru tak došlo ke snížení rozsahu úhoru. Podle žalobkyně tento vývoj potvrzuje, že část travních druhů nebyla v jarním období při předchozích kontrolách zjištěna pouze z důvodu jejich vegetačního stavu.
9. Žalobkyně dále uvádí, že správní orgán nebral v potaz vegetační specifika jednoletého porostu, klimatické vlivy (mráz, vysoké teploty), působení hraboše polního ani dynamiku zapojování travního porostu. Namítá nesprávný výklad § 3b nařízení vlády č. 307/2014 Sb., jehož aplikaci podle ní SZIF založil na požadavku, jenž právní úprava nestanoví. Dále namítá formalistický přístup při kontrole, nevhodně zvolené termíny kontrol a nezohlednění předložených důkazů včetně fotografií a dokladů o obhospodařování.
10. Žalobkyně rovněž popisuje podání ohlášení vyšší moci dne 17. 4. 2024 z důvodu mrazu a přemnožení hraboše. První podání bylo SZIF vyhodnoceno jako bezpředmětné z technických důvodů aplikace, po opětovném podání dne 29. 7. 2024 a po doložení potvrzení ÚKZÚZ bylo ohlášení vyšší moci dne 2. 12. 2024 uznáno.
11. Uvádí, že SZIF měl při posouzení prvního podání postupovat podle § 37 správního řádu, nicméně nesprávný postup žalobkyně dále neřešila vzhledem k tomu, že později obdržela potvrzení o uznání vyšší moci.
12. Dále žalobkyně v žalobě shrnula obsah napadeného rozhodnutí a formulovala následující žalobní námitky:
13. *A. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí*
Rozhodnutí neuvádí, jaká konkrétní podmínka stanovená zákonem nebo NV č. 80/2023 byla porušena.
14. *B. Nesprávné právní posouzení porušení podmínek*
Pokud důvodem nepřiznání dotace mělo být porušení § 12 odst. 7 písm. b) NV AEKO [resp. § 9 odst. 2 písm. b) či f)], žalobkyně tvrdí, že tyto podmínky splnila.
Podmínka oznámení změny kultury DPB na G byla splněna; řádné obhospodařování bylo potvrzeno rozhodnutím o přiznání dotace BISS.
Důvod uvedený žalovaným („úhor není způsobilý“) nemá oporu v právním předpisu.
15. *C. Časový aspekt porušení podmínek*
Údajné porušení nastalo jen po menší část rozhodného období, přesto byla plocha vyloučena zcela.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. *D. Nesprávné posouzení přearazení kultury G na U*
Přearazená část DPB nenaplnňuje znaky kultury U, ale G.
Právní předpis nestanoví podmínku, aby půda byla po celé období v kultuře G.
17. *E. Porušení zásady rovnosti (§ 2 odst. 4 správního řádu)*
Na DPB jiného žadatele (manžela žalobkyně) byla dotace přiznána za srovnatelných podmínek po akceptaci stanoviska AOPK, na DPB žalobkyně nikoliv.
Ignorace kontroly SZIF z 4. 1. 2024, která potvrdila plnění podmínek.
18. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žaloba není důvodná. Podle jeho názoru žaloba neobsahuje nové argumenty oproti odvolání podanému ve správním řízení; všechny námitky byly vypořádány již v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění žalovaný v plném rozsahu odkazuje. Nadále považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a vydané v souladu s právními předpisy, zejména s nařízením vlády č. 80/2023 Sb. (nařízení AEKO), nařízením vlády č. 307/2014 Sb. (nařízení LPIS), zákonem o zemědělství a přímo použitelnými předpisy Evropské unie.
19. Žalovaný shrnul, že žalobkyně v žalobě pouze zopakovala (v bodech 1 až 15) stručný průběh správního řízení a následně obsáhle rozvedla svoji verzi skutkového vývoje týkající se DPB 530-1190 3401/1, včetně historie změn jeho kultury a svých námitek proti provedeným aktualizacím údajů v LPIS. Tyto námitky však již byly posuzovány v samostatném řízení o aktualizaci údajů podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství, v němž žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 7. 2024 (sp. zn. MZE-52955/2024) potvrdil závěr SZIF o zařazení části DPB do kultury úhor. Podnět žalobkyně k provedení přezkumného řízení byl ministrem zemědělství sdělením ze dne 6. 9. 2024 vyřízen bez zahájení přezkumu.
20. K evidenčním údajům žalovaný uvedl, že v době podání žádosti o dotaci (16. 4. 2024) byl DPB 3401/1 v LPIS evidován jako travní porost o výměře 1,06 ha. S účinností od 30. 4. 2024 však byla část o výměře 0,78 ha zařazena jako úhor, a od 27. 8. 2024 byl rozsah kultury G změněn na 0,53 ha. Při rozhodování o žádosti o dotaci proto správní orgány vycházely podle § 3 odst. 5 písm. a) zákona o zemědělství z údajů vedených v LPIS a část DPB evidovanou jako úhor posoudily jako nezpůsobilou plochu pro poskytování dotace AEKO.
21. K námitkám týkajícím se ohlášení vyšší moci (OVM) žalovaný uvedl, že první podání OVM ze dne 17. 4. 2024 bylo systémově přiřazeno k žádosti pro rok 2023, a proto bylo vyhodnoceno jako bezpředmětné, zatímco druhé podání ze dne 29. 7. 2024 bylo již přiřazeno k roku 2024 a bylo uznáno. Uznání OVM však podle žalovaného nemělo vliv na posouzení způsobilosti plochy, neboť rozhodné je zařazení kultury DPB v LPIS, nikoli okolnosti poškození porostu. Důvodem neuznání plochy 0,78 ha nebyla povaha podaných OVM, ale skutečnost, že v době podání žádosti o dotaci byla tato část DPB v LPIS evidována jako úhor, což je nezpůsobilá kultura pro dotaci AEKO – zatravňování orné půdy podél vodního toku.
22. K dalším námitkám žalovaný uvedl, že fyzická kontrola provedená dne 16. 4. 2024 prokázala, že převážná část plochy DPB 3401/1 neodpovídala definici kultury travní porost na orné půdě podle § 3b nařízení LPIS, neboť byla porostlá převážně plevelnými druhy, a výskyt trav a bylinných píceň byl sporadický (do 10 %). Podle žalovaného tak nemohla být tato plocha zahrnuta do zjištěné výměry pro výpočet dotace, neboť podmínkou dotace AEKO je udržování travního porostu po celé rozhodné období.
23. Žalovaný rovněž nesouhlasil s námitkou žalobkyně týkající se ohlášení změny kultury („oznámení G“), neboť podle § 3g odst. 1 písm. e) zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále

jen „zákon o zemědělství“) má uživatel povinnost nahlásit změnu druhu zemědělské kultury bez ohledu na probíhající dotační řízení. V době podání žádosti o dotaci AEKO v roce 2024 již nešlo o první rok zařazení, a tudíž nebylo možné aplikovat režim mírnější sankce odkazovaný žalobkyní.

24. K námitce žalobkyně týkající se podmínek BISS žalovaný uvedl, že žalobkyně zaměňuje podmínky dvou rozdílných dotačních opatření. Pro opatření AEKO je rozhodné splnění podmínek podle § 9 odst. 2 a 3 nařízení AEKO a kontrole podléhá skutečný stav porostu v rozhodném období. Podle žalovaného nebyla tato podmínka v části DPB 3401/1 splněna.
25. Žalovaný dále uvedl, že námitky žalobkyně v bodech 35 až 38 žaloby nejsou důvodné. Podle žalovaného žalobkyně nesprávně tvrdí, že změna druhu zemědělské kultury z travního porostu (G) na úhor (U) není relevantní pro posouzení nároku na dotaci AEKO. Žalovaný zdůraznil, že dotace AEKO – zatravňování orné půdy podél vodního toku předpokládá trvalou přítomnost kultury G po celé rozhodné období, a podmínka dotace nemůže být splněna na ploše evidované jako úhor. Žalovaný má za to, že tvrzení žalobkyně o tom, že v průběhu roku 2024 nemusela mít na DPB kulturu G vůbec přítomnou, je v rozporu se smyslem daného dotačního titulu i s prohlášením žalobkyně, že se seznámila s podmínkami dotace.
26. K námitkám v bodech 40 a 41 žalovaný uvedl, že při poskytování dotací správní orgány vycházejí z údajů účinných v LPIS. Žadatelé mají podle § 3g odst. 1 zákona o zemědělství povinnost ohlašovat změny kultury, a SZIF je podle § 3g odst. 8 oprávněn zahájit řízení o aktualizaci údajů z moci úřední, pokud zjistí nesrovnalosti. Podle žalovaného bylo v terénu prokázáno, že se na části DPB nenachází kultura G, nýbrž kultura U, která není způsobilá pro dotační opatření AEKO – zatravňování orné půdy podél vodního toku. Polemika žalobkyně ohledně pojmů „vychází“ a „vázan“ podle žalovaného není relevantní; správní orgány pouze vycházely z údajů v LPIS platných v době rozhodování.
27. K námitkám v bodech 45 až 54 žalovaný uvedl, že žalobkyně byla povinna dodržovat podmínky dotace, již dobrovolně využila. Evidence části DPB jako úhoru podle žalovaného prokazuje nesplnění podmínky trvalého udržení travního porostu, a žalobkyně nemůže namítat, že tato skutečnost nemá vliv na nárok na dotaci. Podle žalovaného byla dotace správně posuzována za celé rozhodné období od 16. 4. 2024 do 31. 12. 2024 a skutečnost, že změna kultury G/U nabyla účinnosti až 30. 4. 2024, nemění nic na tom, že v rozhodném období nebyla splněna podmínka uvedená v § 9 odst. 3 nařízení AEKO.
28. K námitkám týkajícím se přezkumu evidence (body 55 až 62) žalovaný uvedl, že řízení o aktualizaci údajů v LPIS a řízení o poskytnutí dotace AEKO jsou samostatná a na sobě nezávislá řízení. Změna údajů v LPIS není předběžnou otázkou podle § 57 správního řádu. Žalobkyně podala proti aktualizaci údajů námitky, které byly pravomocně zamítnuty, a proto správní orgány vycházely z aktuální evidence.
29. K námitkám v bodech 64 až 71 žalovaný uvedl, že žalobkyně neprokázala splnění podmínek dotace dle § 12 nařízení AEKO. Uváděné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR se podle žalovaného týká jiné žádosti, jiných DPB a jiného titulu (zatravňování regionální směsí), a proto není na danou věc použitelné. V rámci titulu zatravňování orné půdy běžnou směsí není stanoven požadavek na konkrétní druhové složení osiva.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

30. K námitkám v bodech 72 až 75 žalovaný uvedl, že odpovědnost za splnění podmínek dotace nese žadatel. SZIF je povinen provádět kontrolu podmínek jednotně u všech žadatelů, a pokud žadatel podmínky nesplní, nelze dotaci přiznat nebo je nutné ji snížit.
31. K námitkám v bodech 76 až 83 žalovaný uvedl, že všechny tyto argumenty byly vypořádány již v řízení o námitkách proti změně údajů v LPIS; proto nejsou v řízení o dotaci relevantní.
32. K námitkám v bodech 84 až 96 týkajícím se ohlášení vyšší moci žalovaný uvedl, že ohlášení vyšší moci se nevztahuje na změnu druhu zemědělské kultury v LPIS. Účinky vyšší moci podle § 11i zákona o SZIF se vztahují pouze k posuzování dotačních podmínek, nikoli k posuzování samotné kultury půdy, což bylo řešeno v samostatném řízení podle zákona o zemědělství.
33. Ve vztahu k námitkám v bodech 97 až 99 žalovaný uvedl, že SZIF postupoval v souladu s § 12b zákona o SZIF, neboť žalobkyně deklarovala vyšší výměru, než byla zjištěná způsobilá plocha. Proto byla dotace v souladu s právní úpravou snížena podle pravidel upravujících rozdíl mezi deklarovanou a zjištěnou plochou.
34. Žalovaný uzavřel, že všechny námitky žalobkyně byly vypořádány v souladu s právními předpisy, a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

Posouzení žaloby

35. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
36. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně je zemědělskou podnikatelkou. Dne 16. 4. 2024 požádala prostřednictvím jednotné žádosti o poskytnutí dotace v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření (AEO) podle nařízení vlády č. 80/2023 Sb. (dále jen „NV č. 80/2023“, též „nařízení AEKO“) pro rok 2024. V rámci této žádosti požadovala mimo jiné dotaci na díl půdního bloku (DPB) č. 530-1190 3401/1 o výměře 1,06 ha (dále jen „DPB 3401/1“) v titulu zatravňování orné půdy podél vodního útvaru běžnou směsí (§ 2 písm. a) bod 4 NV č. 80/2023).
37. DPB 3401/1 byl v roce 2023 zatravněn jako první rok zařazení do titulu podle § 2 písm. a) bod 4 NV č. 80/2023. S účinností od 8. 12. 2023 došlo podle nařízení vlády č. 307/2014 Sb. k převedení kultury R (standardní orná půda) na G (travní porost). Tím byla splněna podmínka dle § 12 odst. 7 písm. b) NV č. 80/2023 (oznámení změny kultury v prvním roce zařazení do titulu).
38. Dne 4. 1. 2024 provedl SZIF – Regionální odbor Opava kontrolu na DPB 3401/1 zaměřenou na plnění podmínek AEO (A1 – zatravňování orné půdy běžnou směsí; A4 – zatravňování orné půdy podél vodního útvaru běžnou směsí). Podle protokolu č. IACS/2023/700/016988 ze dne 8. 1. 2024 nebylo fyzickou kontrolou na místě zjištěno porušení podmínek; výsledek kontroly: „bez výhrad“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

39. Oznámením o provedení aktualizace evidence půdy č. j. SZIF/2024/0418636, sp. zn. 24/655/EPU/2/0034931 ze dne 17. 6. 2024 (řízení zahájeno z moci úřední) došlo s účinností od 30. 4. 2024 k rozdělení původního DPB 3401/1:
- DPB 3401/1 o výměře 0,78 ha evidován jako U (úhor),
- DPB 3401/3 o výměře 0,28 ha evidován jako G (travní porost).
40. V odůvodnění SZIF uvedl, že převážná část původního DPB nenaplnuje definici kultury G dle § 3b NV č. 307/2014 Sb., neboť pokryv půdy byl ke dni navržené změny tvořen převážně plevelnými druhy (mj. rožec, ptačinec, kokoška pastuší tobolka, pcháče, rozrazil), zatímco výskyt trav a jiných bylinných píceň byl sporadický (nejvýše do 10 %). SZIF současně konstatoval, že plocha vykazuje znaky kultury U podle § 3c NV č. 307/2014 Sb. (zemědělsky obhospodařovaná orná půda ležící ladem / plocha vyňatá z produkce).
41. Ze spisu vyplývá, že žalobkyně podala proti oznámení námítky; ty byly rozhodnutím MZE č. j. MZE-56694/2024-12126 zamítnuty. Podnět k přezkumnému řízení byl dopisem ministra zemědělství ze dne 6. 9. 2024, č. j. MZE-61563/2024-11155 neshledán důvodným. Žaloba proti uvedenému rozhodnutí MZE byla Městským soudem v Praze usnesením č. j. 18 A 71/2024-44 posouzena jako opožděná.
42. Oznámením č. j. SZIF/2025/0110872, sp. zn. 24/655/EPU/2/0050304 ze dne 13. 2. 2025 došlo s účinností od 27. 8. 2024 ke změně evidence:
- DPB 3401/1 (G) o výměře 0,53 ha,
- DPB 3401/5 (U) o výměře 0,52 ha.
43. V odůvodnění SZIF konstatoval, že na části původního DPB byl zjištěn porost převážně tvořený štírovníkem růžkatým a bérem sivým, zařaditelnými mezi travní a bylinné píceň, s jejich zastoupením přesahujícím 50 %.
44. Ze spisu vyplývá, že k další aktualizaci evidence půdy bylo přistoupeno 23. 3. 2025; do 24. 6. 2025 nebyla dokončena.
45. Ze spisu dále vyplývá, že dne 17. 4. 2024 žalobkyně podala OVM z důvodu zničení/poškození porostu vlivem mrazu a nadměrného výskytu hraboše polního (pro AEO). SZIF sdělením ze dne 10. 6. 2024 označil OVM za bezpředmětné z důvodu nesprávného ročníku žádosti; žalobkyně podala nové OVM dne 29. 7. 2024.
46. SZIF si vyžádal potvrzení ÚKZÚZ; podle potvrzení ÚKZÚZ ze dne 14. 10. 2024 došlo v okrese Uherské Hradiště od ledna do konce března 2024 k přemnožení hraboše polního (na řadě bodů kalamitní přemnožení), přičemž zapojení porostů krmných plodin mohlo být významně narušeno až do období první seče. Sdělením SZIF ze dne 2. 12. 2024, č. j. SZIF/2024/0711177, byla vyšší moc uznána; bylo uvedeno, že případné sankce vzniklé v důsledku zásahu vyšší moci se neuplatní.
47. Prvostupňovým rozhodnutím SZIF byla žalobkyni stanovena dotace na AEO v celkové výši 5 631,14 Kč pro rok 2024. Na DPB 3401/1 nebyla dotace poskytnuta; což bylo odůvodněno zjištěním nezpůsobilé kultury na ploše 0,78 ha a porušením § 9 odst. 2 NV č. 80/2023. SZIF konstatoval rozdíl mezi deklarovanou a zjištěnou plochou ve výši 0,78 ha (přesahující 3 % zjištěné plochy) a postupoval podle § 12b odst. 2 zákona č. 256/2000 Sb. (snížení výše platby o 1,5násobek zjištěného rozdílu v titulu zatravňování orné půdy podél vodního útvaru).

48. Ze spisu dále vyplývá, že rozhodnutím SZIF ze dne 14. 2. 2025, č. j. SZIF/2025/0117208, sp. zn. 24/F1D/550/000711-BISS, byla žalobkyni přiznána dotace BISS (základní podpora příjmu pro udržitelnost) pro DPB 3401/1 v plné původní výměře (s drobnou korekcí zaokrouhlením po úředním rozdělení DPB o 0,01 ha).
49. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Ministerstvo zemědělství (žalovaný) jako odvolací orgán příslušný dle § 9a písm. a) zákona č. 256/2000 Sb. odvolání zamítlo a prvostupňové rozhodnutí potvrdilo. Podle napadeného rozhodnutí:
- při posuzování se vychází z evidence půdy (§ 3 odst. 5 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství),
 - v kontrolním období 30. 4.–27. 8. 2024 byla na části původního DPB o výměře 0,78 ha evidována kultura U (úhor), nezpůsobilá pro AEO v titulu zatravňování orné půdy,
 - OVM bylo pro rok 2024 uznáno (sdělení SZIF 2. 12. 2024), avšak nelze je vztahovat k řízení o aktualizaci evidence půdy,
 - stanovisko AOPK ČR citované žalobkyní v jiné věci (MZE-65112/2024-14141) se týkalo regionální směsi, zatímco DPB žalobkyně je zařazen v titulu běžné směsi, a proto není relevantní.
50. Odvolání žalobkyně žalovaný z uvedených důvodů zamítl.
51. Ze správního spisu je dále zřejmé, že žalobkyně v průběhu řízení předkládala fotodokumentaci (včetně geotagovaných fotografií), doklady o agrotechnických úkonech (opakované dosevy, seče, sklizně sena), potvrzení ÚKZÚZ k výskytu hraboše polního a další podklady. Dále doložila seznam vysetých druhů trav a jiných bylinných píceň v období 22. 3. 2023 – 23. 8. 2024 (mj. kostrava ovčí/drsnolistá Dorotka, jetel plazivý Luke, bělokarpatská luční směs, jílek vytrvalý Bača, psárka luční Talope, srha laločnatá Vega, štirovník růžkatý Taborak, tomka vonná Jitka). Tyto podklady byly vzaty na vědomí; došlo též k částečné změně evidence ve prospěch kultury G (viz aktualizace účinná od 27. 8. 2024).
52. Pro posouzení věci jsou relevantní dále uvedené právní předpisy
53. Nariadení vlády č. 80/2023 Sb., o stanovení podmínek provádění agroenvironmentálně-klimatických opatření (NV č. 80/2023; Agroenvironmentálně-klimatická opatření – AEKO).
54. V § 2 AEKO stanoví, že Agroenvironmentálně-klimatická opatření jsou tvořena řadou opatření, k nimž podle písm. a) patří zatravňování, které se dělí na další tituly.
55. Konkrétně § 2 písm. a) bod 4 upravuje titul zatravňování orné půdy podél vodního útvaru běžnou směsí.
56. Podle § 3 odst. 1 písm. b) *žádost o zařazení do některého z podopatření v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření podle § 2 (dále jen „žádost o zařazení“) může podat fyzická nebo právnická osoba (dále jen „žadatel“), jestliže splňuje další podmínky pro zařazení do příslušného podopatření podle § 2 stanovené tímto nariadením.*
57. Ustanovení § 9 odst. 2 vymezuje podmínky, při jejichž splnění se dotace poskytne v plné výši (mj. hospodaření v souladu s dalšími podmínkami nariadení; a požadavek, aby nedošlo k nesplnění podmínky obhospodařování zemědělské půdy v souladu s nariadením vlády upravujícím evidenci využití půdy).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

58. Konkrétně uvedené ustanovení stanoví, že *Dotace se poskytne žadateli v plné výši podle § 26, jestliže*

a) je žadatel zařazen do příslušného podopatření podle § 3 a v případě podopatření podle § 2 písm. a), b), d), f) nebo h) až k) je do tohoto podopatření zařazen také díl půdního bloku uvedený v žádosti o zařazení, přičemž v případě

1. podopatření podle § 2 písm. b) je díl půdního bloku uvedený v žádosti o poskytnutí dotace vymezen podle nařízení vlády upravujícího podrobnosti evidence využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů a zařazen podle § 13 odst. 5,

2. podopatření podle § 2 písm. d) je v evidenci využití půdy vymezen ekologicky významný prvek krajinnotvorný sad podle nařízení vlády upravujícího podrobnosti evidence využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů a zařazen podle § 18 odst. 3, nebo

3. podopatření podle § 2 písm. f) je díl půdního bloku uvedený v žádosti o poskytnutí dotace vymezen podle nařízení vlády upravujícího podrobnosti evidence využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů a zařazen podle § 20 odst. 3 písm. d),

b) žadatel hospodaří a zaváže se hospodařit v souladu s

1. pravidly podmíněnosti uvedenými v nařízení vlády upravujícím pravidla podmíněnosti plateb zemědělcům,

2. podmínkami minimálních požadavků pro použití hnojiv a přípravků na ochranu rostlin uvedenými v nařízení vlády upravujícím pravidla podmíněnosti plateb zemědělcům a

3. dalšími podmínkami stanovenými tímto nařízením,

c) žadatel v případě použití hnojiv a statkových hnojiv vede evidenci hnojení v souladu se zákonem o hnojivech tak, že je možné ze záznamů vyhodnotit plnění podmínek daného podopatření,

d) žadatel v případě použití přípravků na ochranu rostlin vede záznamy o používání těchto přípravků v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh¹⁰⁾ a zákonem o rostlinolékařské péči tak, že je možné ze záznamů vyhodnotit plnění podmínek daného podopatření,

e) u žadatele nedošlo k nesplnění podmínek agroenvironmentálně-klimatických opatření vedoucím ke snížení, neposkytnutí nebo vrácení dotace v příslušném kalendářním roce a

f) u žadatele v příslušném kalendářním roce nedošlo k nesplnění podmínky obhospodařování zemědělské půdy v souladu s nařízením vlády upravujícím podrobnosti evidence využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů.

59. Ustanovení § 9 odst. 3 stanoví rozhodné období pro posouzení užívané výměry a zemědělské kultury podle evidence využití půdy – ode dne podání žádosti do 31. 12. příslušného kalendářního roku.

60. Podle § 12 odst. 7 písm. b) *Žadatel v prvním roce zařazení do titulu podle § 2 písm. a) bodů 1 až 8 oznámí Fondu v souladu s § 3g zákona o zemědělství změnu zemědělské kultury podle nařízení vlády upravujícího podrobnosti evidence využití půdy podle uživatelských vztahů ze standardní orné půdy na travní porost, v případě změny na kulturu trvalý travní porost se nejedná o nesplnění podmínky,*

61. Ustanovení § 12 odst. 8: stanoví relevantní podmínky pro druhý a další rok zařazení do titulu (způsob obhospodařování, zákaz rozorání, další standardy).
62. Ustanovení § 26 a násl. upravují obecná pravidla výpočtu dotace.
63. Ustanovení § 27–37 speciální sankční režim AEKO – upravuje důsledky nesplnění podmínek jednotlivých podopatření a titulů (škála snížení dotace 10–100 %, možnost vyřazení DPB z titulu). Konkrétně podle § 27 odst. 1 písm. b) *V případě nesplnění podmínek provádění jednotlivých podopatření, s výjimkou podmínek uvedených v § 9 odst. 2 písm. b) bodu 2, Fond v závislosti na konkrétním nesplnění podle § 28 až 35 neposkytne dotaci za příslušné podopatření, titul nebo díl půdního bloku v příslušném kalendářním roce, nebo za celé období trvání období plnění víceletých podmínek,*
64. Nařízení vlády č. 307/2014 Sb., o stanovení podrobností evidence využití půdy podle uživatelských vztahů.
65. Toto nařízení vlády upravuje podrobnosti vedení evidence využití půdy podle uživatelských vztahů (LPIS), zejména vymezuje jednotlivé druhy zemědělských kultur a ekologicky významných prvků, které se v evidenci registrují. Zároveň stanoví, jaké další údaje se k půdním blokům, dílům půdních bloků a ekologicky významným prvkům v LPIS evidují, a definuje postupy a kritéria pro jejich zařazení do jednotlivých kategorií.
66. Ustanovení § 3b: travní porost (G) – zemědělsky obhospodařovaná orná půda využívaná k pěstování trav nebo jiných bylinných píceňin na přírodních či uměle osetých plochách, udržovaná mechanicky nebo pastvou; zahrnutí do střídání plodin na dobu kratší než 5 let; doplňující pravidla (odstavce 2–4).
67. Ustanovení § 3c odst. 1: úhor (U) – pro účely evidence zemědělsky obhospodařovaná orná půda ležící ladem a plocha vyňatá z produkce; může být bez porostu, přírodně osetá, s porostem vyseté plodiny, nebo s porostem trav a jiných bylinných píceňin (důraz na pojmové znaky „ležení ladem“, „vyňatí z produkce“).
68. Platí, že travní porost je taková plocha, kde převládají trávy a píceňiny, přičemž jeteloviny či jiné doprovodné druhy nesmí přesáhnout 50 % porostu.
69. Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství – úprava je relevantní z hlediska evidence v rozhodování o dotaci
70. Podle § 3 odst. 5 písm. a) *Jestliže se dotace poskytuje, případně podmínka jejího poskytnutí se vztahuje na zemědělskou půdu, popřípadě na zalesněnou půdu, která byla v evidenci půdy podle § 3a vedena jako zemědělsky obhospodařovaná půda se zemědělskou kulturou stanovenou nařízením vlády podle § 3i, při rozhodování o poskytnutí dotace vychází příslušný orgán z evidence využití půdy vedené podle tohoto zákona, přičemž nepřihlíží k údajům o výměře parcel a druhu pozemků vedených podle zvláštního právního předpisu.*
71. Ustanovení § 3g zákona upravuje aktualizaci evidence půdy. Ustanovení upravuje postup při aktualizaci evidence půdy vedené Fondem a stanoví uživatelům zemědělské půdy povinnost ohlásit Fondu vymezené změny týkající se prostorového určení dílů půdních bloků, jejich užívání a zemědělských kultur, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy nastaly. Na základě ohlášení změny Fond vede zvláštní evidenční řízení sui generis, jehož cílem je zajištění souladu údajů v evidenci půdy se skutečným stavem v terénu a právním titulem užívání půdy. Zákon současně stanoví postup při odstranění případných rozporů v ohlášení, zejména požadavek na předložení dohody mezi více uživateli nebo dokladu o právním

důvodu užívání, a vymezuje případy, kdy Fond aktualizaci provede či naopak neprovede. Právní účinky provedené aktualizace nastávají zásadně dnem následujícím po dni, kdy Fond změnu do evidence zapracoval (§ 3g odst. 11), přičemž proti oznámení o aktualizaci je přípustná písemná námitka, o níž rozhoduje Ministerstvo zemědělství. Úprava tak sleduje zachování aktuálnosti evidence půdy, ochranu práv vlastníků i uživatelů a zabránění neoprávněnému čerpání zemědělských podpor vázaných na správnost údajů v LPIS.

72. Platí tedy, že pokud se dotace poskytuje (nebo podmínka jejího poskytnutí se vztahuje na zemědělskou půdu), při rozhodování o poskytnutí dotace se vychází z evidence půdy; nepřihlíží se k údajům katastru nemovitostí o výměře parcel a druhu pozemků.
73. Pozn.: Z jazykového rozdílu „vychází“ (nikoli „je vázán“) plyne, že evidence je základním podkladem, nicméně správní orgán musí hodnotit její relevanci a případné kontradiktorní podklady ve smyslu zásad správního řízení (viz níže).

74. Zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (SZIF) – úprava rozhodná pro důsledky rozdílu deklarované a zjištěné plochy; vyšší moc

75. Podle § 11i

(1) Je-li nesplnění podmínky pro poskytnutí dotace stanovené v prováděcím právním předpise vydaném podle § 1 odst. 3 způsobeno v důsledku zásahu vyšší moci nebo mimořádné okolnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, neztrácí žadatel nárok na dotaci, bylo-li ji možné poskytnout v době, kdy k zásahu vyšší moci nebo k mimořádné okolnosti ještě nedošlo.

(2) Je-li zásahem vyšší moci nebo mimořádnou okolností dotčena podmíněnost podle zákona o zemědělství, nelze uložit odpovídající sankci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie.

(3) Případ vyšší moci nebo mimořádné okolnosti žadatel oznámí Fondu prostřednictvím informačního systému Fondu spolu s doložením tohoto případu, a to do 15 dnů od dne, kdy byl schopen tak učinit.

(4) Fond nepřiblíží k oznámení případu vyšší moci nebo mimořádné okolnosti, pokud toto oznámení žadatel učiní až poté, kdy jej Fond informoval o nesrovnalosti v jednotné žádosti nebo již žadateli oznámil svůj úmysl provést u něj kontrolu na místě a tato kontrola odhalí nesrovnalost.

76. Z citovaného zákonného ustanovení pro posuzovanou věc vyplývá, že pokud je nesplnění podmínky pro poskytnutí dotace způsobeno vyšší mocí nebo mimořádnou okolností, žadatel neztrácí nárok na dotaci, bylo-li ji možné poskytnout před vznikem této okolnosti; nelze uložit odpovídající sankci tam, kde je dotčena podmíněnost podle zákona o zemědělství; upraven je i postup podání a lhůty.

77. Podle § 12b zákona o SZIF (ve znění účinném do 31. 3. 2025, *(1) Je-li plocha uvedená v jednotné žádosti pro opatření větší než plocha zjištěná v rámci kontrol podle § 12a, u níž byla splněna všechna kritéria způsobilosti a povinnosti vztahující se k podmínkám pro poskytnutí dotace (dále jen "zjištěná plocha"), Fond dotaci poskytne na základě plochy zjištěné pro dané opatření. V případě, že je rozdíl mezi celkovou plochou uvedenou v jednotné žádosti a celkovou plochou zjištěnou 0,1 ha nebo méně, zjištěnou plochu Fond stanoví jako plochu uvedenou v jednotné žádosti.*

78. *(2) Je-li rozdíl mezi plochou uvedenou v jednotné žádosti pro opatření a zjištěnou plochou větší než 3 % zjištěné plochy nebo 4 ha, Fond dotaci poskytne na základě zjištěné plochy snížené o 1,5*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

násobek zjištěného rozdílu. Snížení dotace Fondem nesmí být vyšší než částka odpovídající ploše uvedené v jednotné žádosti.

79. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

80. Ust. § 2 odst. 4: zásada rovnosti účastníků; správní orgán uplatňuje svou pravomoc jen v rozsahu stanoveném zákonem.
81. Ust. § 3: zásada materiální pravdy – správní orgán zjišťuje stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro soulad jeho úkonu s požadavky § 2.
82. Ust. § 68 odst. 3: odůvodnění rozhodnutí – povinnost uvést úvahy, kterými se správní orgán řídil, a vypořádání s námitkami a návrhy účastníků.
83. Ust. § 89 odst. 2: přezkum odvolacím orgánem – odvolací orgán přezkoumá napadené rozhodnutí v plném rozsahu; dbá na odstranění vad řízení a přezkoumatelnost.
84. Ust. § 57 odst. 3: předběžné otázky – pokud o ní rozhodl příslušný orgán, správní orgán z takového rozhodnutí vychází; není jím bezvýhradně vázán, pokud to zákon nestanoví (relevantní při posouzení dopadu aktualizace evidence půdy na dotace).
85. Ze správního spisu vyplývá, že SZIF provedl fyzickou kontrolu DPB 3401/1 se zaměřením na ověření, zda se na ploše nachází kultura travní porost (G) evidovaná v LPIS podle § 3b nařízení vlády č. 307/2014 Sb. Hranice DPB byly v terénu vyhledány pomocí přístroje GNSS Trimble.
86. Kontrolou bylo zjištěno, že převážná část plochy DPB 3401/1 nenaplnuje definici kultury G. Pokryv půdy byl tvořen převážně plevelnými druhy (např. rožec, ptačinec, kokoška pastuší tobolka, pcháče, další druhy), zatímco výskyt trav a bylinných píceňin byl sporadický, nejvýše do 10 %, a na některých místech zcela absentoval. Podle kontrolorů se plocha jevila jako porost vzniklý přírodním osetím udržovaný mechanickou kultivací, přičemž nenesla znaky dlouhodobě neobhospodařované plochy. Z těchto důvodů byla vyhodnocena jako úhor (U) podle § 3c uvedeného nařízení.
87. Na zbývající části DPB, tvořící úzký pás při jeho okraji, byl zjištěn porost tvořený více než z 50 % travami; tato část odpovídala kultuře G.
88. Za účelem objektivního posouzení pokryvnosti byla na ploše vyhodnocena sada 20 zkušebních ploch o velikosti 1 m². Čtyři linie byly vytyčeny po okrajích DPB v délce 50 m a každých 10 m byla označena a vyfotografována zkušební plocha. Každá zkušební plocha byla zaměřena pomocí GNSS Trimble. Vyhodnocení prokázalo, že více než 50 % trav a bylinných píceňin bylo přítomno pouze na čtyřech plochách, a to v okrajových částech DPB; tyto odpovídaly kultuře G. Na ostatních plochách byl výskyt trav minimální (do 10 %) či žádný. Fotodokumentace součástí protokolu zachycuje zřetelný přechod mezi částí odpovídající kultuře G a částí odpovídající kultuře U.
89. Kontrola byla provedena v období plné vegetace, a kontrolní orgán konstatoval, že nelze očekávat rychlý nárůst zastoupení trav či bylinných píceňin do úrovně převyšující 50 %. Závěr kontroly proto zněl, že převážná část DPB 3401/1 naplňuje znaky úhoru podle § 3c NV č. 307/2014 Sb., zatímco pouze okrajová část splňuje podmínky pro evidenci kultury G.
90. Ze správního spisu dále vyplývá, že SZIF zahájil vůči žalobkyni řízení o aktualizaci evidence půdy podle § 3g zákona o zemědělství, a to z důvodu pochybností o správnosti evidence kultury travní porost (G) na DPB 3401/1. Podkladem pro tyto pochybnosti byly výsledky

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dřívějšího řízení sp. zn. 23/655/EPU/1/0072958, v jehož rámci bylo při ohledání dne 28. 3. 2024 zjištěno, že převážná část DPB nenaplňuje znaky kultury G. V uvedeném řízení však SZIF nemohl uvedené závěry vztáhnout ke dni 8. 12. 2023 (den navržené změny kultury), a proto byla tehdy provedena aktualizace v rozsahu odpovídajícím návrhu uživatelek. Proti oznámení o aktualizaci žalobkyně námitky nepodala.

91. V novém řízení byla žalobkyně výzvou č. j. SZIF/2024/0250690 vyzvána k doložení dokladů o skutečném stavu DPB nebo k potvrzení navržené změny. SZIF provedl na DPB fyzickou kontrolu dne 16. 4. 2024 (protokol č. j. SZIF/2024/0244483) za účelem ověření, zda se na doložené ploše skutečně nachází kultura G. Kontrola prokázala, že převážná část DPB odpovídá kultuře úhor (U) dle § 3c NV č. 307/2014 Sb., zatímco kultura G se nachází pouze v úzkém okrajovém pásu. Závěry kontroly vycházely z posouzení 20 zkušebních ploch o velikosti 1 m², rozmístěných na čtyřech liniích vytyčených po obvodu DPB; více než 50 % trav a bylinných píceň bylo zjištěno pouze na čtyřech okrajových plochách.
92. Žalobkyně podala proti kontrolnímu zjištění námitky (č. j. SZIF/2024/0299961 a následně č. j. SZIF/2024/0394119). Námitky byly vypořádány SZIF dne 28. 5. 2024 podle zákona o kontrole; SZIF neshledal důvod ke změně závěrů protokolu. Námitka podaná jako „oprava zjevné písařské chyby“ byla vyřízena odpovědí č. j. SZIF/2024/0404531, přičemž bylo uvedeno, že obsah je totožný s již vypořádanými námitkami.
93. SZIF shrnul argumenty žalobkyně následovně: (1) zpochybnění účelnosti kontroly; (2) poukaz na rozdílné výsledky předchozích kontrol; (3) tvrzení o vlivu hrabošů, mrazů, vegetačního stádia a použitých druhů osiva; (4) nesouhlas s povinností ohlašovat změnu kultury; (5) tvrzení o splnění podmínky kultury G na základě geotagovaných fotografií a navrhovaná alternativa ponechat část pozemku jako kulturu R.
94. SZIF námitky odmítl a uvedl zejména, že:
relevantní je pouze stav porostu ke dni navrhované změny evidence (§ 3g), nikoli stav minulý nebo očekávaný budoucí,
použití konkrétních druhů trav nebo kolísání pokryvnosti během roku nemění povinnost dodržet definici kultury dle NV č. 307/2014 Sb.,
z fotodokumentace žalobkyně i ze snímků pořízených při kontrole vyplývá převaha plevelných druhů a pouze sporadický výskyt trav,
zapojený travní porost odpovídající definici G byl zjištěn pouze v okrajových částech DPB,
95. SZIF není oprávněn ponechat kulturu G ani R na ploše, pokud tomu neodpovídá skutečný stav ke dni posouzení.
96. Žalobkyně dále zaslala vyjádření dne 11. 5. 2024 (č. j. SZIF/2024/0346790) s fotodokumentací ze dnů 17. 4. 2024 a 11. 5. 2024. Ve vyjádření zopakovala, že kultura G byla na pozemku podle jejího názoru nepřetržitě přítomna; uvedla rovněž provedení dosevu dne 13. 4. 2024 a odkazovala na podané ohlášení vyšší moci. SZIF konstatoval, že fotodokumentace koresponduje se zjištěními kontroly a neprokazuje zapojený travní porost na převážné ploše.
97. Dne 29. 5. 2024 byla žalobkyně seznámena s podklady pro rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu). Její následná podání neobsahovala nové skutečnosti a SZIF je zapracoval do odůvodnění rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

98. Žalobkyně dne 2. 5. 2024 podala námitky proti kontrolnímu zjištění obsaženému v protokolu o kontrole (č. j. SZIF/2024/0299961). SZIF o námitkách rozhodl vypořádáním ze dne 28. 5. 2024 (č. j. SZIF/2024/0391835) podle § 14 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole.
99. Následně žalobkyně podala další podání (označené jako „oprava zjevné písařské chyby“, č. j. SZIF/2024/0394119), v němž požadovala „řádné vyřízení námítky“. SZIF odpovědí ze dne 7. 6. 2024 (č. j. SZIF/2024/0404531) konstatoval, že námitka byla vypořádána v souladu s § 14 odst. 3 zákona o kontrole a její obsah bude dále zohledněn v odůvodnění rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 24/655/EPU/2/0034931. Kontrola byla ukončena dne 7. 6. 2024 (§ 18 písm. c) zákona o kontrole).
100. Dne 7. 6. 2024 žalobkyně zaslala SZIF „Nesouhlas s postupem SZIF“ (č. j. SZIF/2024/0405072), v němž polemizovala s procesem vyřízení námítek a namítala, že SZIF mohl jednoznačně identifikovat kontrolní protokol, proti němuž její námitka směřovala. SZIF uvedl, že postupoval v souladu se zákonem, neboť námitky proti protokolu o kontrole posuzuje orgán, který protokol vydal (§ 14 odst. 3 zákona o kontrole), a že řízení o aktualizaci evidence je vedeno jiným referentem, než který provedl kontrolu.
101. SZIF shrnul svůj postup následovně: dne 28. 5. 2024 bylo vydáno vypořádání námítek; podání žalobkyně ze dne 29. 5. 2024 bylo vyřízeno odpovědí ze dne 7. 6. 2024 a SZIF všechny námitky vypořádal v rámci odůvodnění rozhodnutí ve věci aktualizace evidence půdy. SZIF dále konstatoval, že převážná většina argumentace žalobkyně se vztahuje ke stavu minulému či očekávanému budoucímu, nikoli ke stavu aktuálnímu k datu 30. 4. 2024, které bylo rozhodné pro posouzení změny kultury. Podle SZIF bylo prokázáno, že na převážné ploše DPB 3401/1 se v uvedený den nenacházela kultura travní porost (G), nýbrž porost tvořený převážně plevelnými druhy, s výskytem trav a bylinných píceň nejvýše do 10 %. SZIF dovodil, že jde o porost vzniklý přírodním osetím udržovaný mechanickou kultivací, který odpovídá kultuře úhor (U) dle § 3c NV č. 307/2014 Sb.
102. SZIF současně uvedl, že nezpochybňuje, že na pozemku mohlo v předchozím období proběhnout zatrávnění kulturními druhy, avšak rozhodné je pouze zjištění aktuálního stavu k datu navrhované změny evidence. SZIF vycházel jednak z vlastního dokazování (protokol o kontrole ze dne 16. 4. 2024 a příložená fotodokumentace), jednak z fotodokumentace předložené žalobkyní ke dnům 17. 4. 2024 a 11. 5. 2024, která podle SZIF osvědčovala stejný stav jako výsledky kontroly.
103. SZIF dále uvedl, že řízení bylo podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství zahájeno dnem doručení oznámení o zahájení řízení žalobkyní, tj. dne 29. 4. 2024, nikoli datem uvedeným na oznámení. Rozhodné datum pro posouzení aktuálního stavu bylo stanoveno na 30. 4. 2024.
104. SZIF proto rozhodl o aktualizaci evidence půdy podle § 3g odst. 3 zákona o zemědělství a změnil evidenci kultury na DPB 3401/1 v rozsahu uvedeném v oznámení o aktualizaci.
105. Z prvostupňového rozhodnutí SZIF vyplývá, že žalobkyně podala dne 16. 4. 2024 žádost o poskytnutí dotace v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření (AEO) podle nařízení vlády č. 80/2023 Sb. pro dva tituly:
106. Zatravňování orné půdy – běžná směs (A1-BS) na plochách
DPB 530-1190 4501/16 o výměře 0,54 ha,

DPB 530-1190 5402/1 o výměře 0,19 ha (celkem 0,73 ha).

107. Zatravnňování podél vodního toku – běžná směs (A4-BSV) – DPB 530-1190 3401/1 o výměře 1,06 ha.
108. Při administrativní kontrole provedené dne 26. 3. 2025 za kontrolní období od podání žádosti do 31. 12. 2024 SZIF zjistil u DPB 3401/1 následující: na ploše 0,78 ha deklarované v rámci titulu A4-BSV byla v LPIS evidována nezpůsobilá kultura, došlo tím k porušení podmínky podle § 9 odst. 2 NV č. 80/2023.
109. SZIF proto podle § 12b zákona o SZIF nezohlednil plochu 0,78 ha do celkové zjištěné výměry.
110. Po prostorovém proložení byla zjištěna způsobilá plocha DPB odpovídající 0,28 ha.
111. SZIF dále konstatoval rozdíl mezi deklarovanou a zjištěnou výměrou titulu A4-BSV ve výši 0,78 ha, který přesáhl 3 % deklarované plochy. Proto postupoval podle § 12b odst. 2 zákona o SZIF a snížil výši platby o 1,5násobek zjištěného rozdílu.
112. SZIF v rozhodnutí dále uvedl, že:
- část výměry titulu A4-BSV (0,28 ha) se nachází ve zranitelné oblasti dle NV č. 262/2012 Sb.,
 - sazba dotace byla proto na tuto plochu snížena na 5 983,21 Kč/ha.
113. V konečném důsledku vznikl žalobkyni nárok na dotaci pouze pro titul A1-BS:
- A1-BS (0,73 ha) → dotace 5 631,14 Kč,
- A4-BSV (0,28 ha) → dotace 0 Kč (vzhledem k uplatněným srážkám a nezpůsobilosti části plochy).
114. S ohledem na shora citovanou relevantní právní úpravu a skutkový stav, který soud ověřil ze správního spisu, aniž by bylo třeba nařídit ve věci jednání za účelem provádění důkazů, které žalobkyně označila, neboť soud nemá pochyb o správnosti skutkových závěrů, k nimž správní orgány dospěly, byly učiněny následující závěry.
115. Ustanovení § 12 nařízení vlády č. 80/2023 Sb. stanoví základní podmínky, jejichž splnění je nezbytné pro poskytnutí dotace v podopatřeních agroenvironmentálně-klimatických opatření (AEKO). Vymezuje zejména povinnost žadatele hospodařit na zařazených dílech půdních bloků v souladu s podmínkami stanovenými tímto nařízením, udržovat příslušný druh zemědělské kultury na celé deklarované ploše a dodržet speciální podmínky pro jednotlivé tituly. U žadatelů, kteří jsou v prvním roce zařazení do podopatření, ust. § 12 odst. 7 dále ukládá povinnost ohlásit změnu kultury na dílu půdního bloku, pokud dojde ke změně kultury uvedené v žádosti, a to tak, aby evidence LPIS odpovídala skutečnému stavu porostu.
116. Z § 12 vyplývá, že poskytnutí dotace je bezprostředně podmíněno faktickým splněním všech stanovených požadavků během celého kontrolního období, tj. od dne podání žádosti do 31. prosince příslušného roku. Nesplnění kterékoliv z podmínek uvedených v § 12 vede podle povahy porušení ke snížení, neposkytnutí nebo vrácení dotace za daný kalendářní rok (§ 12 odst. 8), přičemž rozhodné je vždy posouzení skutečného stavu porostu a dodržení povinností žadatele na deklarovaných plochách.

117. Ustanovení § 9 nařízení vlády č. 80/2023 Sb. stanoví základní podmínky, které musí žadatel splnit při užívání dílů půdních bloků zařazených do podopatření agroenvironmentálně-klimatických opatření. Podle tohoto ustanovení je žadatel povinen deklarované plochy obhospodařovat v souladu s podmínkami příslušného titulu a zároveň zajistit, aby druh zemědělské kultury evidovaný v LPIS odpovídal skutečnému stavu porostu po celé rozhodné období.
118. Podle § 9 odst. 3 je rozhodným obdobím pro posouzení splnění podmínek doba od podání žádosti o poskytnutí dotace až do 31. prosince daného roku, a k posouzení způsobilosti se proto přihlíží ke všem změnám porostu a kultury, které v tomto období nastanou. Pokud se v rozhodném období na části deklarované plochy nenachází příslušná kultura stanovená pro dané podopatření (např. travní porost pro zatravňování orné půdy), nelze tuto plochu považovat za způsobilou a dotaci na ni poskytnout.
119. Ustanovení § 3b nařízení vlády č. 307/2014 Sb. vymezuje znaky, za nichž lze zemědělskou půdu evidovat v LPIS jako travní porost (kultura G), tedy jako porost tvořený převážně travami a jinými bylinnými pícninami běžně využívanými k produkci krmiva. Splnění této definice je základním a nezbytným předpokladem způsobilosti dané plochy pro poskytnutí dotace v podopatřeních zatravňování orné půdy podle nařízení vlády č. 80/2023 Sb., která vyžadují, aby příslušný díl půdního bloku byl po celé rozhodné období skutečně veden jako travní porost. Neodpovídá-li zjištěný stav porostu definici travního porostu podle § 3b, není taková plocha způsobilá k poskytnutí dotace a správní orgán je povinen ji ze zjištěné výměry vyloučit. Tato skutečnost má současně přímý vliv na výši dotace, neboť nezpůsobilé plochy se do výměry nezapočítávají a jejich deklarace nad skutečnou zjištěnou výměru vede k uplatnění sankčního mechanismu podle § 12b zákona č. 256/2000 Sb., včetně snížení nebo vynulování platby. Ustanovení § 3b tak určuje nejen charakter kultury evidované v LPIS, ale prostřednictvím její způsobilosti i zákonné limity pro výpočet a poskytování dotace v rámci předmětného agroenvironmentálně-klimatického opatření.
120. Ustanovení § 12b zákona o SZIF upravuje postup SZIF při zjištění rozdílu mezi plochou deklarovanou žadatelem a plochou zjištěnou správním orgánem v rámci administrativní či fyzické kontroly. Pokud je zjištěná výměra nižší než výměra deklarovaná, SZIF je povinen nezohlednit nezpůsobilou část plochy a při určitém rozsahu rozdílu uplatnit sankční mechanismus spočívající ve snížení plateb.
121. Podle § 12b odst. 2 se v případě, že rozdíl mezi deklarovanou a zjištěnou výměrou přesáhne 4 ha nebo 3 % deklarované plochy, sníží dotace o 1,5násobek zjištěného rozdílu, přičemž při významnějším rozdílu může být dotace dotčeného opatření snížena až na nulu. Smyslem ustanovení je zajistit, aby žadatelé deklarovali plochy přesně a aby nebyla poskytnuta dotace na výměru, která nenaplnuje podmínky způsobilosti.
122. O žalobních námitkách uvažil městský soud takto:
- Ad A. nepřezkoumatelnost rozhodnutí*
123. Žalobkyně především namítá, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť z jeho odůvodnění není zřejmé, jaké konkrétní dotační podmínky měla porušit. V rozhodnutí SZIF se uvádí toliko obecný odkaz na „§ 9 odst. 2 nařízení“, avšak toto ustanovení obsahuje šest písmen s řadou odlišných podmínek. Napadené rozhodnutí neidentifikuje, které konkrétní ustanovení právního předpisu mělo být porušeno, a žalovaný se omezuje na parafrázi obsahu § 12 odst. 7 písm. b) a blíže neurčených písmen § 9 odst. 2

nařízení AEKO, zřejmě pouze jako obecný právní rámec věci. V dalším odůvodnění však již neuvádí, zda některé z těchto ustanovení bylo podle jeho názoru porušeno. Z tohoto důvodu je podle žalobkyně obtížné proti napadenému rozhodnutí věcně brojit.

124. Pokud by bylo možné dovodit, že SZIF a žalovaný spatřovali porušení dotačních podmínek v ustanoveních § 12 odst. 7 písm. b) a § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 a písm. f) nařízení AEKO, jak žalovaný naznačuje v úvodu svého rozhodnutí, je napadené rozhodnutí nesprávné, neboť vychází z nesprávné aplikace příslušné právní normy. Podle § 12 odst. 7 písm. b) nařízení AEKO je žadatel v prvním roce zařazení do titulu povinen oznámit Fondu změnu zemědělské kultury ze standardní orné půdy na travní porost. Žalobkyně tvrdí, že tuto podmínku splnila, neboť příslušnou změnu oznámila a na základě toho byl celý DPB 3401/1 s účinností k 8. 12. 2023 převeden z kultury standardní orná půda (R) do kultury travní porost (G).
125. Žalobkyně dále poukazuje na § 34 odst. 2 písm. a) bod 2 nařízení AEKO, podle něhož Fond dotaci neposkytne, pokud žadatel při uplatnění podopatření zatravnňování orné půdy nesplnil podmínky uvedené v § 12 odst. 7 písm. b), jedná-li se o druhé a další nesplnění v průběhu trvání příslušného období plnění víceletých podmínek. Podle žalobkyně tato skutková podstata míří na případy, kdy žadatel neoznámil změnu kultury ani v prvním roce, ani v dalších letech. Jelikož žalobkyně podmínku splnila již v prvním roce, naplnění této skutkové podstaty nepřichází v úvahu, neboť nařízení AEKO nepředpokládá každoroční hlášení změny kultur z R na G. Žalobkyně pro úplnost dodává, že Fondu opakovaně oznámila změnu z kultury U na G, neboť je přesvědčena, že na DPB je kultura travní porost.
126. Podle žalobkyně jí nesplnění podmínky dle § 12 odst. 7 písm. b) nařízení AEKO zřejmě ani není kladeno za vinu, neboť SZIF a žalovaný vytvářejí konstrukci směřující spíše k porušení některé z podmínek § 9 odst. 2 nařízení AEKO. O tom svědčí i postup krácení dotace, kdy SZIF uzavřel, že výměru 0,78 ha nemohl zohlednit do zjištěné plochy podle § 12b zákona o SZIF, a následně snížil výši platby dle § 12b odst. 2 zákona o SZIF. Sankce tedy nebyla uložena pro naplnění skutkové podstaty podle nařízení AEKO, nýbrž podle obecného ustanovení zákona o SZIF.
127. Žalobkyně dále namítá, že ani z napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda jí bylo kladeno za vinu porušení podmínek podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 3 nebo písm. f) nařízení AEKO. Podle § 9 odst. 2 písm. b) bodu 3 nařízení AEKO se dotace poskytne žadateli v plné výši, jestliže hospodář a zaváže se hospodářit v souladu s dalšími podmínkami stanovenými tímto nařízením. Žalobkyně uvádí, že v žádném z obdržených podání nezaznamenala, že by jí bylo kladeno za vinu porušení jakýchkoli konkrétních podmínek stanovených nařízením AEKO, kromě obecného odkazu na „§ 9 odst. 2“. Je přesvědčena, že všechny podmínky dodržela a hospodařila nejen v souladu s explicitním zněním nařízení, ale i s jeho účelem, kterým je ochrana životního prostředí a zachování biodiverzity prostřednictvím zatravnění orné půdy. Tyto cíle podle svého názoru plní lépe než běžná praxe, neboť vysela nepřešlechtěné druhy osiva s regionální travní směsí a dalšími druhy trav a bylinných pícnin, namísto druhově chudé směsi, která sice rychle zapojí porost, ale neodpovídá ekologickému záměru opatření. Žalobkyně zdůrazňuje, že žádný právní předpis ani dotační podmínky nepracují s pojmem „zapojený travní porost“, který jí SZIF opakovaně připomíná.
128. Pokud jde o § 9 odst. 2 písm. f) nařízení AEKO, podle něhož se dotace poskytne, jestliže u žadatele nedošlo k nesplnění podmínky obhospodařování zemědělské půdy v souladu s nařízením vlády upravujícím podrobnosti evidence využití půdy, žalobkyně uvádí, že v roce

2024 tuto podmínku splnila. To podle ní potvrzuje skutečnost, že jí byla přiznána dotace BISS (základní podpora příjmu pro udržitelnost) rozhodnutím SZIF ze dne 14. 2. 2025, č. j. SZIF/2025/0117208, sp. zn. 24/F1D/550/000711-BISS. Podmínkou pro přiznání této dotace je, aby plocha byla po celý rok řádně obhospodařována, což SZIF důsledně kontroluje. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí o BISS představuje závazně vyřešenou předběžnou otázku, kterou jsou SZIF i žalovaný vázáni podle § 57 odst. 3 správního řádu. Nelze ji tedy obviňovat z nesplnění podmínky obhospodařování, když na DPB prováděla všechny potřebné zemědělské úkony.

129. Žalobkyně dodává, že pokud žalovaný uvádí jako důvod nepřiznání dotace skutečnost, že zemědělská kultura úhor „není způsobilá pro poskytnutí dotace v rámci opatření zatravnění orné půdy“, tento závěr nemá oporu v nařízení AEKO a představuje svévolné rozšiřování požadavků na žadatele, což je v rozporu s § 2 odst. 2 správního řádu a čl. 2 odst. 3 Ústavy. Podle žalobkyně nařízení AEKO stanoví jasné podmínky zacházení s pozemkem zařazeným do titulu po celou dobu jeho trvání, které v roce 2024 splnila. Koncepce vlády podle ní vychází z toho, že pokud zemědělec jednou založí travní porost a řádně jej obhospodařuje, má nárok na dotaci bez ohledu na neovlivnitelné okolnosti, jako je pomalé zapojení osiva, sucho či kalamita hrabošů. Žalobkyně považuje za nesprávné, že SZIF vychází z aktuálního vizuálního stavu porostu, aniž by zohlednil všechny relevantní okolnosti, včetně předchozího hospodaření a očekávaného vývoje.
130. Konečně žalobkyně namítá, že žalovaný nesprávně vyhodnotil závaznost evidence půdy. Podle § 3 odst. 5 zákona o zemědělství se při rozhodování o dotaci z evidence půdy „vychází“, nikoli že je jí správní orgán „vázáni“. Žalovaný však tento rozdíl ignoroval a považoval evidenci za závaznou, čímž se dopustil nesprávného právního posouzení. Žalobkyně odkazuje na judikaturu NSS (např. rozsudek sp. zn. 9 As 141/2013), podle níž „vychází“ neznamená „bezvýhradně vázáni“. Napadené rozhodnutí podle ní svědčí o tom, že žalovaný zaměnil tyto pojmy a ignoroval její argumentaci k řádnosti travního porostu a nesprávnosti evidence.
131. Žalobkyně dále zdůrazňuje, že jak ustanovení § 9 odst. 2 nařízení AEKO, tak zejména § 3 odst. 5 zákona o zemědělství představují obecná pravidla společná pro více druhů dotací. Tato ustanovení se proto pro konkrétní podopatření a titul uplatní pouze v mezích relevance, pokud není nutné řídit se speciálními ustanoveními. Z obecného pravidla, že „při rozhodování o poskytnutí dotace se vychází z evidence půdy“ či že „nemůže dojít k nesplnění podmínky obhospodařování zemědělské půdy v souladu s nařízením vlády“, nelze dovozovat pozitivní podmínku, podle níž by kultura DPB musela zůstat po celé období jako travní porost a nesměla se ani dočasně změnit na úhor. Taková podmínka by byla nesystémová, odporovala by biologické realitě vegetačního cyklu zatravněné orné půdy a nebyla by agronomicky možná. Již samotným vysetím travní směsi osiv na DPB je podle žalobkyně eliminován pojmový znak úhoru, tedy ponechání půdy ladem. Pokud zemědělec travní porost řádně obhospodařuje a plní všechny podmínky nařízení AEKO, je podle žalobkyně pojmově vyloučeno, aby se z kultury travní porost stala kultura úhor. Vláda proto takovou podmínku do nařízení AEKO nezahrnula.
132. Žalobkyně poukazuje i na formulaci § 12 odst. 7 písm. b) nařízení AEKO, podle níž žadatel v prvním roce zařazení do titulu „oznámi“ Fondu změnu zemědělské kultury ze standardní orné půdy na travní porost. Podle žalobkyně z tohoto stručného termínu vyplývá, že vláda považuje tento úkon za formalitu, která nepředpokládá dlouhodobé spory o vizuální kvalitu porostu. Pokud zemědělec založí travní porost stanovenou směsí osiv ve stanoveném

termínu, nachází se na DPB travní porost bez dalšího, což odpovídá i definici v § 3b odst. 1 nařízení vlády č. 307/2014 Sb. („...zemědělsky obhospodařovaná orná půda využívaná k pěstování trav nebo jiných bylinných pícnin...“). Žalobkyně namítá, že právní předpisy neposuzují vzhled, hustotu či druhové složení porostu, a považuje za svévoli SZIF a žalovaného, pokud tyto parametry subjektivně hodnotí a požadují jejich optimální míru.

133. Žalobkyně uzavírá, že na DPB 3401/1 provedla a stále provádí všechny kroky, které jí nařízení AEKO ukládá, a změnu kultury ve stanoveném termínu oznámila. Splnila tedy všechny podmínky dotace AEKO a tato jí má být přiznána bez dalšího zpochybňování.
134. Soud konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že jediným důvodem neposkytnutí dotace na DPB č. 3401/1 byla skutečnost, že na části deklarované plochy o výměře 0,78 ha byla v evidenci půdy vedena zemědělská kultura úhor (U), přičemž tato kultura je nezpůsobilá pro titul zatravňování orné půdy podél vodního útvaru – který podle § 2 písm. a) bod 4 nařízení vlády č. 80/2023 Sb. vyžaduje jako způsobilou kulturu travní porost na orné půdě (G).
135. Odvolací orgán výslovně odkázal na § 9 odst. 2 nařízení vlády č. 80/2023 Sb. (AEKO), který stanoví pravidla pro zjištěnou výměru a vymezuje, které kultury lze pro účely dotace zohlednit, a na § 3 odst. 5 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, podle něhož správní orgán při rozhodování o poskytnutí dotace vychází z evidence využití půdy (LPIS).
136. Tyto odkazy byly v rozhodnutí uvedeny jednoznačně, a správní orgány v odůvodnění vysvětlily, že právě evidenční zařazení části DPB jako úhor (U) znemožnilo zahrnutí této plochy do zjištěné výměry pro daný titul AEKO.
137. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že důvodem neposkytnutí dotace na DPB č. 3401/1 byla skutečnost, že na ploše 0,78 ha byla v evidenci půdy vedena kultura úhor (U), která není způsobilá pro titul zatravňování orné půdy podél vodního útvaru (§ 2 písm. a) bod 4 NV č. 80/2023). Odvolací orgán výslovně odkázal na § 9 odst. 2 NV č. 80/2023 a na § 3 odst. 5 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství. Z napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, z jakých skutkových a právních důvodů bylo rozhodnuto. Námitku nepřezkoumatelnosti soud neshledal důvodnou.

Ad B. Nezohlednění doby evidence kultury G oproti kultuře U

138. Žalobkyně namítá, že evidence části DPB jako kultury U po část roku není zákonným důvodem pro neposkytnutí dotace, neboť žádná podmínka dotace v tomto smyslu porušena nebyla. Podle jejího názoru právní úprava takový důvod nestanoví, a proto je nesprávné jej dovozovat. Žalobkyně zdůrazňuje, že SZIF ani žalovaný nejsou evidencí půdy „vázáni“, nýbrž z ní mají pouze „vycházet“, a poukazuje na nesmyslnost požadavku, aby kultura DPB zůstala po celé období nezměněna.
139. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že DPB 3401/1 byl evidován od 8. 12. 2023 do 29. 4. 2024 jako travní porost (kultura G). Následně bylo s účinností od 30. 4. 2024 z moci úřední přeráženo 0,78 ha z jeho výměry do kultury úhor (U). Další změna nastala 28. 8. 2024, kdy s kulturou U zůstalo evidováno již jen 0,52 ha, zatímco zbytek DPB byl opět evidován jako travní porost.
140. Žalovaný přitom na str. 2 napadeného rozhodnutí cituje § 9 odst. 3 nařízení AEKO, podle něhož je při posuzování užívané výměry a zemědělské kultury podle evidence využití půdy rozhodným obdobím období ode dne podání žádosti do 31. 12. příslušného kalendářního roku. V rozporu s tímto pravidlem však žalovaný v závěrečném posouzení uvádí, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

„vzhledem ke skutečnosti, že na části dílu půdního bloku č. 3401/3 s výměrou 0,78 ha byla v kontrolním období (od 30. 4. do 27. 8. 2024) evidovaná zemědělská kultura úhor, která není způsobilá pro poskytnutí dotace v rámci opatření zatravnění orné půdy, nelze na tuto výměru poskytnout dotaci.“

141. Podle žalobkyně není jasné, proč žalovaný při rozhodování nezohlednil celé rozhodné období od podání žádosti (16. 4. 2024) do konce kalendářního roku (31. 12. 2024). V období od 16. 4. do 29. 4. 2024 byl celý DPB evidován jako travní porost, a od 28. 8. do 31. 12. 2024 byla větší část DPB opět evidována v této kultuře. Z celkových 260 dní rozhodného období byl celý DPB 14 dní v kultuře G a dalších 126 dní byla jeho větší část v kultuře G; pouze po dobu 120 dní, tedy menší část rozhodného období, byla výměra 0,78 ha evidována jako úhor.
142. SZIF ani žalovaný se těmito časovými souvislostmi nezabývali a bez jakéhokoli vysvětlení vyřadili celých 0,78 ha ze zjištěné plochy, nepřiznali na ni dotaci, a navíc žalobkyni snížili výši platby o sankci podle § 12b zákona o SZIF.
143. Žalobkyně dále poukazuje na systémovou nesprávnost, které se SZIF a žalovaný dopouštějí, když ze všech možných přístupů a výpočtů volí ten pro žadatele nejméně příznivý, aniž by svůj postup jakkoli zdůvodnili. Žalobkyně zdůrazňuje, že s pojmem „kontrolní období“, který žalovaný v napadeném rozhodnutí používá, se setkává opakovaně, avšak dosud nebylo vysvětleno, proč by kontrolním obdobím mělo být právě období do konce srpna, resp. v tomto případě konkrétně od 30. 4. 2024 do 27. 8. 2024. Není zřejmé, proč by takové období mělo být, byť o jediný den kratší než rozhodné období výslovně zakotvené v § 9 odst. 3 nařízení AEKO, které trvá od podání žádosti do konce kalendářního roku.
144. Podle žalobkyně pojem „kontrolní období“ není stanoven žádným právním předpisem a SZIF i žalovaný si jej svévolně určují, patrně podle provozních potřeb. Takový postup je v rozporu se zákonem, zejména s § 2 odst. 2 správního řádu, podle něhož správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze v rozsahu, v jakém mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a rovněž s čl. 2 odst. 3 Ústavy, podle něhož lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Tento přístup je podle žalobkyně rozporný i se zásadou rovného zacházení, neboť SZIF patrně stanovuje kontrolní období arbitrárně, ad hoc, podle jednotlivých DPB či zemědělců, a dokonce i u téhož zemědělce pro různé DPB a různé dotační tituly odlišně, bez jakékoli opory v právních předpisech.
145. Žalobkyně dodává, že nařízení AEKO logicky nestanoví žádnou metodiku, jak se pro účely výpočtu dotace vypořádat se situací, kdy SZIF v průběhu roku přerazuje části DPB mezi kulturami tam a zpět. Důvodem této absence je podle žalobkyně skutečnost, že žádná podmínka úředního setrvání ve „správné“ zemědělské kultuře neexistuje, a tudíž není třeba žádný takový výpočet provádět.
146. Soud konstatuje, že právní úprava stanoví rozhodné období pro posouzení stavu kultury, avšak současně vyžaduje, aby podmínky byly plněny po celé období závazku. Evidence půdy je podle § 3 odst. 5 zákona o zemědělství základním podkladem pro rozhodnutí. V projednávané věci byla na části DPB o výměře 0,78 ha od 30. 4. 2024 vedena kultura úhor (U), která není způsobilá pro daný titul. Tato skutečnost odůvodňuje postup Fondu podle § 12b zákona o SZIF. Námitku soud neshledal důvodnou.

Ad C. Nevypořádání se s námitkami a důkazními návrhy; nesprávné zjištění skutkového stavu

147. Žalobkyně předně namítá, že rozhodná právní úprava nezakládá žádnou podmíněnost mezi řízením o aktualizaci evidence využití zemědělské půdy (LPIS) a řízením o přiznání dotace

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v rámci podopatření zatravňování orné půdy podle nařízení AEKO. V řízení o dotaci AEKO se dle kontextu věci přezkoumává, zda žadatel plní podmínky specificky stanovené v § 12 nařízení AEKO a případně zda řádně obhospodařuje zemědělskou půdu ve smyslu § 9 odst. 2 písm. f) nařízení AEKO. Tyto podmínky má žalobkyně za splněné. Z pouhého znění § 9 odst. 2 písm. f) nařízení AEKO podle ní nelze dovodit, že by se v řízení o dotaci mělo rozhodovat tak, že celá výměra DPB musí být ve „druhém roce zařazení do titulu“ po celý kalendářní rok vedena v kultuře G.

148. Podle žalobkyně řízení o aktualizaci evidence půdy neřeší otázku, na níž závisí rozhodnutí o poskytnutí dotace AEKO; nejde tedy o rozhodnutí o předběžné otázce, jímž by SZIF či žalovaný byli v tomto řízení vázáni (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019, sp. zn. 9 As 120/2018). V právním státě lze legitimně očekávat, že případná taková podmíněnost by z nařízení AEKO výslovně plynula, což se však neděje. Kdyby byla podmínka evidence v kultuře G pozitivně stanovena a žalobkyně mohla předvídat, že rozhodnutí SZIF o přeřazení části DPB do kultury U povede k neposkytnutí dotace bez možnosti přezkumu tohoto přeřazení v řízení o dotaci, postupovala by v řízení o aktualizaci evidence jinak (např. za právního zastoupení). Za této situace je třeba podle žalobkyně uzavřít, že přeřazení části DPB do kultury U nepředstavuje pro řízení o poskytnutí dotace závazně vyřešenou předběžnou otázku. Nadto, i kdyby se z evidence půdy mělo při rozhodování „vycházet“, správní orgán jí není „vázán“; je proto povinen zabývat se i argumentací a důkazy žalobkyně zpochybňujícími správnost zápisu v evidenci půdy.
149. Žalobkyně dále uvádí, že v dosavadním řízení podrobně vysvětlila stav porostu na DPB 3401/1 a doložila rozsáhlou fotodokumentaci o růstu travního porostu a o sklizni sena, avšak SZIF ani žalovaný se s těmito tvrzeními a důkazy nijak nevypořádali. Domnívá se, že žalovaný patrně vycházel z představy, že při daném stavu evidence není povinen zabývat se jinými skutečnostmi; tuto úvahu však v rozhodnutí ani neformuluje. Současně se – dle žalobkyně nesystémově – částečně vyjadřuje k námitce neakceptace stanoviska AOPK, avšak ani s ní se adekvátně nevypořádává. Žalovaný přitom nemůže tvrdit neobhospodařování DPB a odeprít dotaci, aniž by vzal v potaz důkazní tvrzení žalobkyně k obhospodařování (jež jsou podle ní potvrzena i přiznáním dotace BISS). Žalobkyně tedy brojí proti nezohlednění jí předložených důkazů o stavu DPB, o prováděných zemědělských úkonech a o skutečné zemědělské kultuře na dané ploše.
150. Tímto postupem se podle žalobkyně žalovaný dopustil porušení § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 správního řádu, neboť v napadeném rozhodnutí neuvádí, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřeními k jednotlivým podkladům rozhodnutí, ani s námitkami uplatněnými v odvolání. Žalobkyně odkazuje na zásadu materiální pravdy vyplývající z § 3 správního řádu a na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 23. 7. 2009, sp. zn. 9 As 71/2008), podle níž má správní orgán zjistit stav věci bez důvodných pochybností v rozsahu nezbytném pro soulad jeho úkonu s požadavky § 2 správního řádu. Podklady mají být shromažďovány v takové šíři a tak dlouho, aby o skutkovém stavu nebylo důvodu pochybovat.
151. Závěrem žalobkyně namítá, že SZIF i žalovaný rezignovali na řádné zjištění a prokázání objektivního skutkového stavu věci a svá rozhodnutí založili na nesprávném rozhodnutí v řízení o aktualizaci evidence půdy; potažmo tedy i na nesprávném skutkovém závěru o charakteru a zemědělské kultuře předmětného DPB, a to navzdory její nadstandardní procesní aktivitě.

152. Žalobkyně považuje za nutné uvést důvody, proč je věcně nezbytné považovat DPB 3401/1 v celé jeho původní výměře 1,06 ha za travní porost, nikoli za úhor, a proč je náhled SZIF Uherské Hradiště zcela nesprávný.
153. Podle § 3c odst. 1 nařízení vlády č. 307/2014 Sb. je úhorem pro účely evidence zemědělsky obhospodařovaná orná půda ležící ladem a plocha vyňatá z produkce, která může být bez porostu, přírodně osemeněná, s porostem vyseté plodiny nebo s porostem trav a jiných bylinných pícein. Pojmovým znakem úhoru je tedy skutečnost, že jde o půdu ležící ladem a vyňatou z produkce. Žalobkyně zdůrazňuje, že opakovaně dosévala travní směs na DPB, což je neslučitelné s pojmovým znakem „ponechání ladem“. Považuje za absurdní, aby po zatravnění orné půdy v rámci pětiletého dotačního podopatření byla tato půda po několika měsících označena za úhor, a to navzdory tomu, že žalobkyně prováděla všechny agrotechnické operace nutné k obhospodařování travního porostu.
154. Naopak § 3b nařízení č. 307/2014 Sb. definuje travní porost jako zemědělsky obhospodařovanou ornou půdu využívanou k pěstování trav nebo jiných bylinných pícein na přírodních či uměle osetých plochách, udržovanou mechanicky nebo pastvou. Žalobkyně uvádí, že DPB 3401/1 splňuje všechny tyto znaky, neboť na něm byly vysévány travní směsi, prováděny seče a sklizeň sena.
155. Podle žalobkyně SZIF Uherské Hradiště nesprávně vychází z vizuálního stavu porostu v době kontroly, aniž by zohlednil provedené zemědělské úkony, charakter osiva či očekávaný vývoj porostu. Tento přístup je podle žalobkyně nesprávný, zejména pokud má být rozhodující pro přiznání dotace AEKO. Nařízení AEKO je koncipováno tak, že dotace se poskytuje za splnění stanovených podmínek, nikoli za dosažení určitého vizuálního výsledku. V právní úpravě není žádná zmínka o „pěkném hustém trávníku“; požadavek SZIF na okamžitý vizuální efekt žalobkyně považuje za svévolný.
156. Žalobkyně dále zdůrazňuje, že vláda při tvorbě nařízení AEKO zohlednila biologickou realitu, podle níž se travní porosty, zejména druhově pestré a málo prošlechtěné směsi, zapojují postupně v řádu několika let. Výskyt plevelů v prvních letech po zatravnění je běžný a neškodný. Žalobkyně k doložení této skutečnosti předkládá stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK), regionální pracoviště Správa CHKO Bílé Karpaty, ze dne 29. 10. 2024, č. j. 04303/BK/24/Ho, a ze dne 3. 12. 2024, č. j. 04814/BK/24/Ho, která potvrzují správnost jejího postupu a vhodnost použité travní směsi.
157. Žalobkyně dále namítá, že SZIF i Ministerstvo zemědělství (MZE) opakovaně formulují požadavek, aby zemědělec volil takové osivo, které se „dostatečně dobře a rychle zapojí“, jinak se nemůže divit, že dotace nebude přiznána. Tento postoj je dle žalobkyně v rozporu s účelem a smyslem podopatření zatravnění orné půdy v režimu AEO, jak jej popisuje sám žalovaný v informačních materiálech: cílem opatření je zpomalit povrchový odtok vody z orné půdy, snížit riziko eroze, zvýšit podíl organické hmoty a ukládání uhlíku — tedy environmentální přínosy dosažené převodem orné půdy na travní porost, nikoliv estetický či bezprostřední vizuální efekt „zapojení“ porostu. Zemědělec tímto krokem přispívá k trvalé ochraně půdy před erozí, ochraně vody před znečištěním a ke zvýšení druhové pestrosti a atraktivity krajiny.
158. Žalobkyně se s těmito cíli plně ztotožňuje a uvádí, že typ osiva zvolila na základě kvalifikované úvahy s ohledem na odolnost vůči projevům klimatické změny (sucho a vysoké teploty). Základní vyseté druhy (zejména košťava ovčí/drsnolistá „Dorotka“ a jetel plazivý „Luke“), doplněné bělokarpatskou luční směsí a dalšími druhy trav a bylinných

pícnin, zajišťují funkční vegetační pokryv a ekosystémové služby: hlubší kořenové systémy (např. u kostřav) podporují vsakování a provzdušnění půdy, chrání ji před erozí při přívalových deštích následujících po suchu, zatímco jetel přispívá vazbou dusíku. Půda je tak schopna lépe absorbovat a zadržovat vodu, což prospívá i méně odolným druhům; kontinuální tvorba biomasy přispívá k ukládání uhlíku. Žalobkyně dodává, že uvedené druhy, byť se zapojují pomaleji, poskytují po zapojení dobré sklizně i v suchu — na rozdíl od vysoce prošlechtěných druhů s vysokým výnosem pouze za optimálních podmínek, které v suchu selhávají.

159. Správnost tvrzení, že u dotace AEO nejde o okamžitý „výsledek“ vizuálně dokonalého porostu, nýbrž o plnění podmínek a soustavné hospodaření, podle žalobkyně potvrzuje i rozhodovací praxe žalovaného v jiné věci. V rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2024, sp. zn. MZE-58802/2024, č. j. MZE-84605/2024-14132, týkajícím se dotace AEO (zatravnění orné půdy) manžela žalobkyně za rok 2023, byla původně dotace ze strany SZIF neuznána pro údajné porušení § 9 odst. 2 nařízení AEKO (rozvolněný, nehomogenní porost, „zaplevelení“). Po zapojení Antibyrokratické komise žalovaného a po doložení stanoviska AOPK ČR žalovaný rozhodl o uznání dvou DPB s odůvodněním, že regionální osivo Bělokarpatská luční směs vzchází nerovnoměrně po dobu 2–3 let v závislosti na složení a klimatických podmínkách (se zohledněním standardu AOPK ČR 02 007 „Krajinné trávníky“), přičemž porosty byly v roce 2023 negativně ovlivněny nepříznivými podmínkami a výskytem hraboše polního. Odvolací orgán proto uzavřel, že na příslušných DPB nedošlo k porušení podmínek a lze je zohlednit do zjištěné plochy.
160. Na tuto praxi žalobkyně v projednávané věci výslovně poukazovala a dovolávala se zásady rovnosti podle § 2 odst. 4 správního řádu; okolnosti jsou dle ní srovnatelné. Žalovaný však námitku odmítl s tím, že stanovisko AOPK se týkalo zatravněování orné půdy regionální směsí, zatímco DPB žalobkyně je zařazen v titulu zatravněování orné půdy běžnou směsí, a stanovisko AOPK proto není relevantní. Žalobkyně s tímto závěrem nesouhlasí: ačkoli jsou DPB formálně v odlišných titulech, žalobkyně na svém DPB 3401/1 reálně provedla zatravnění nepřeshlechtěnými druhy s dosevem regionální travní směsí a několika dalšími druhy trav a bylinných pícnin, tedy postupem ekvivalentním z hlediska ekologické funkce i dynamiky zapojování. DPB žalobkyně a DPB jejího manžela jsou navíc v obdobné lokalitě (cca 15 km), přičemž klimatické podmínky roku 2024 byly podle žalobkyně ještě horší než v roce 2023 a hraboš polní byl na jejím DPB kalamitně přemnožen. Závěry AOPK o nerovnoměrném a pomalém vzcházení travních směsí jsou tak plně aplikovatelné i na DPB žalobkyně. Odlišné rozhodnutí žalovaného v její věci oproti věci jejího manžela za srovnatelných okolností proto žalobkyně označuje za porušení § 2 odst. 4 správního řádu a projev svévole.
161. Žalobkyně dále poukazuje na širší kontext klimatických změn, které se projevují vyššími teplotami, suchem, extrémními meteorologickými jevy a dalšími negativními dopady, včetně častějšího přemnožení hrabošů. O tom svědčí i odborné zdroje, např. informace ÚKZÚZ, podle nichž mírné zimy usnadňují přezimování hrabošů, což vede k jejich přemnožení. Za těchto podmínek je podle žalobkyně nereálné požadovat homogenní, plně zapojené travní porosty krátce po výsevu. Rok 2024 byl navíc extrémně teplý, což růst vegetace zásadně zpomalilo.
162. Žalobkyně spatřuje zásadní problém v tom, že terénní inspektoři SZIF hodnotí porosty podle zkušeností s běžnými komerčními druhy trav, zejména jíllem vytrvalým (*Lolium perenne*) a hybridem *Festulolium*, které vytvářejí zapojený porost krátce po výsevu. Tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

druhy však mají z pohledu ochrany přírody jen minimální přínos. Když inspektoři kontrolují porosty oseté regionální směsí či jinými „nestandardními“ druhy, aplikují stejná kritéria pokryvnosti, což je technicky nemožné. Podle žalobkyně státní orgány při kontrolách ani ve správním řízení nezjišťují a neberou v potaz druhové složení osiva.

163. Žalobkyně považuje za absurdní, aby byla nucena vysévat druhově chudé směsi s vysokým podílem „rychlých trav“ (např. jilek vytrvalý) jen proto, aby vyhověla vizuálnímu očekávání inspektorů, ačkoliv takové směsi mají mizivý environmentální přínos. Použitá směs osiv se podle žalobkyně během několika let zapojí, vysemení a zahustí, čímž dosáhne pozitivního ekologického efektu. Vizuální porovnávání s DPB jiných uživatelů, kteří použili rychle rostoucí, avšak druhově chudé směsi, je proto irelevantní.
164. Žalobkyně shrnuje, že pokud provádí zemědělské úkony směřující k obhospodařování orné půdy využívané k pěstování trav nebo jiných bylinných píceň, včetně dosevu a sklizně sena, a půdu nenechává ležet ladem, nemůže se z podstaty věci jednat o úhor. Nesouhlasí proto s tezemi SZIF Uherské Hradiště, na jejichž základě byla část výměry DPB přerazena do kultury U.
165. Žalobkyně dále namítá, že SZIF Uherské Hradiště při posouzení DPB postupoval zcela svévolně, když si stanovil cíl přezkoumat vybrané metry čtvereční plochy a přepočítat počty rostlin za účelem zjištění, zda na těchto místech převyšuje zastoupení trav a jiných bylinných píceň 50 %. Podle žalobkyně taková podmínka z právních předpisů nevyplývá. SZIF tvrdil, že vyplývá „jednoznačně“ z § 3b nařízení č. 307/2014 Sb., což však není pravda. Uvedené ustanovení pouze stanoví, že travním porostem je pro účely evidence zemědělsky obhospodařovaná orná půda využívaná k pěstování trav nebo jiných bylinných píceň; o procentuálním zastoupení trav se zde nic neuvádí. Naopak odst. 2 tohoto ustanovení vymezuje případy, kdy porost travním porostem není, a to při 50% či vyšším zastoupení rodů jetel, vojtěška a dalších botanických druhů, které se přirozeně vyskytují na přírodních travních stanovištích pouze v kombinaci s jinými druhy nebo se pěstují za účelem produkce plodin. Podle žalobkyně nelze toto ustanovení vykládat jako všezahrnující kategorii, která by obsáhla každý botanický druh, jenž není tráva nebo bylinná pícnina; nezahrnuje např. stromy ani běžné plevely (kokoška, pcháč). Některé druhy (např. rožec, ptačinec, kokoška pastuší tobolka) jsou jarní efemerní druhy s krátkou vegetační dobou, které po zbytek roku z porostu mizí. Na jejich výskytu nelze založit závěr, že nejde o travní porost. Stejně tak pcháč je podle žalobkyně zkrmovatelný a měl by být považován za jinou bylinnou pícninu ve smyslu § 3r nařízení č. 307/2014 Sb.
166. Žalobkyně shrnuje, že právní úprava nestanoví požadavek na více než 50% zastoupení trav a jiných bylinných píceň, ale pouze případy, kdy porost travním porostem není z důvodu nadměrného zastoupení vymezených druhů (vojtěška, jetel apod.). SZIF nemůže svévolně dovozovat poměrovou povinnost mezi rostlinami. Pokud SZIF shledal vyšší výskyt pcháče, tento je podle žalobkyně nutno zařadit mezi jiné bylinné pícniny, neboť je běžný a zkrmovatelný.
167. Žalobkyně dále kritizuje metodiku použitou SZIF Uherské Hradiště, která spočívala ve fotografování několika „zkusných ploch“ o velikosti 1 m². Podle žalobkyně tato metoda nemá dostatečnou vypovídací hodnotu vzhledem k celkové výměře DPB a nezohledňuje subtilní druhy ani rostliny po seči či v klidovém vegetačním stadiu. Výsledky jsou proto nepřezkoumatelné. Žalobkyně namítá, že metodika není zakotvena v právních předpisech a její výsledky závisí na libovůli úředníka při výběru ploch. Dokud taková metoda nebude

stanovena zákonem, má žalobkyně právo na posouzení celé výměry DPB. Považuje za nezákonné, aby úředník vyčlenil bujnější části porostu (0,28 ha označených jako G) a hodnotil pouze méně zapojené části, čímž deformuje výsledky. Tyto výsledky dále zkresluje volba linií a velikost zkusných ploch.

168. Žalobkyně uzavírá, že i z pohledu nařízení č. 307/2014 Sb. je nutno konstatovat, že DPB 3401/1 představuje řádný travní porost způsobilý pro přiznání dotace AEKO. Posouzení SZIF Uherské Hradiště je podle ní zcela nesprávné a nelze z něj vycházet.
169. Soud konstatuje, že správní orgány vycházely z evidence půdy vedené podle uživatelských vztahů (§ 3 odst. 5 zákona o zemědělství) a z výsledků kontrol na místě. Tyto podklady jsou zákonem stanoveným základem pro rozhodnutí o dotaci. Správní orgány nejsou povinny hodnotit agronomické prognózy ani budoucí vývoj porostu; posuzují aktuální stav ke dni navržené změny.
170. Podle § 3 odst. 5 zákona o zemědělství, správní orgán při rozhodování o poskytnutí dotace, jejíž podmínky se vztahují na zemědělskou půdu vedenou v evidenci půdy, vychází z evidence využití půdy. Jakkoli pojem „vychází“ neznamena absolutní vázanost daným údajem, znamená, že evidence představuje základní a výchozí podklad, jehož závěry lze zpochybnit pouze kvalifikovaným způsobem a pouze tehdy, je-li pochybnost o věcné správnosti doložena relevantními skutečnostmi (viz výše).
171. Z odůvodnění správních rozhodnutí je však zřejmé, že evidence LPIS nebyla použita mechanicky, nýbrž byla výsledkem fyzické kontroly SZIF, která zjistila, že na sporné části DPB převládal plevelný porost (rožec, ptačinec, kokoška pastuší tobolka, pcháče a jiné), výskyt trav a bylinných píceň byl sporadický, nejvýše do 10 %, současně nešlo o plochu ponechanou ladem (nebyly zjištěny přerostlé plevele starší jednoho roku). Proto byla plocha kvalifikována jako obhospodařovaný úhor (U) podle § 3c nařízení vlády č. 307/2014 Sb. (LPIS). Závěr o kultuře U tedy nebyl pouhým „převzetím evidence“, ale odrážel zjištěný faktický stav.
172. Správní orgán nerozhodoval o dotaci na základě „vázanosti“ výsledkem řízení o aktualizaci evidence, ale na základě aktuálního zápisu v LPIS, který byl výsledkem kontroly provedené v souladu se zákonem o zemědělství (§ 3g).
173. Evidence LPIS je přímým podkladem rozhodnutí o dotaci podle § 3 odst. 5 zákona o zemědělství, nikoli předběžnou otázkou v procesním smyslu ust. § 57 správního řádu. Správní orgány proto nebyly povinny znovu dokazovat skutkový stav, který byl ověřen při kontrole, a vypořádání námitek žalobkyně vůči evidenci probíhalo již v řízení podle § 3g zákona o zemědělství.
174. Žalobkyně tvrdí, že správní orgány ignorovaly její fotodokumentaci, tvrzení o provedené sklizni a stanovisko AOPK. Takové tvrzení však neodpovídá obsahu napadeného rozhodnutí.
175. Odvolací orgán reagoval na námitky týkající se kvality porostu, vysvětlil, že předmětem podpory nemůže být plocha s kulturou úhor bez ohledu na důvod jejího vzniku, vyložil, proč stanovení kultury v LPIS odráželo skutečný stav zjištěný při kontrole, a přiměřeně se vypořádal i s odkazem žalobkyně na jiné opatření (BISS), které má odlišný účel i podmínky.
176. Skutečnost, že správní orgán námitkám nepřisvědčil, neznamena, že by se s nimi nevypořádal. Rozsah odůvodnění odpovídá povinnosti podle § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

177. Pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 9 As 120/2018-38, tento nedopadá na projednávanou věc, týká se povinnosti podle § 48 odst. 7 zákona č. 202/1992 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách odvést výnos provozování loterií do státního rozpočtu.

Ad D. Nezákonné vyloučení účinků uznaného OVM

178. Žalobkyně namítá, že splnila všechny podmínky dotace AEKO, a proto by ani nebylo nutné podávat oznámení vyšší moci (OVM), neboť podle jejího názoru nastala vyšší moc nevedla k nesplnění podmínek pro poskytnutí dotace. Přesto z důvodu opakovaných zkušeností s formalistickým přístupem SZIF a žalovaného žalobkyně oznámení vyšší moci podala poté, co zjistila poškození porostu v důsledku mrazů a kalamitního přemnožení hraboše polního. Toto oznámení bylo SZIF uznáno a žalobkyni bylo výslovně sděleno, že případné sankce vzniklé v důsledku zásahu vyšší moci se neuplatní.
179. Podle § 11i zákona o SZIF, platí, že pokud je nesplnění podmínky pro poskytnutí dotace způsobeno vyšší mocí nebo mimořádnou okolností, žadatel neztrácí nárok na dotaci, bylo-li ji možné poskytnout před vznikem této okolnosti. Dále nelze uložit sankci, pokud je dotčena podmíněnost podle zákona o zemědělství. Žalobkyně uvádí, že převedení části DPB do kultury úhor bylo důsledkem vyšší moci spočívající v holomrazech a kalamitním výskytu hraboše polního, které poškodily travní porost. SZIF Uherské Hradiště přeřadil část DPB do kultury U proto, že podle jeho názoru na ploše převažovaly plevely a chyběl dostatečně zapojený travní porost. Menší zapojení trav a bylinných píceň však bylo podle žalobkyně zcela odůvodněno nastalou vyšší mocí, což potvrzuje i zpráva ÚKZÚZ ze dne 14. 10. 2024, podle níž v okrese Uherské Hradiště došlo od ledna do března 2024 k přemnožení hraboše polního, a to nad kalamitní práh škodlivosti.
180. Žalobkyně poukazuje na obecně známé skutečnosti o škodách způsobených hrabošem polním (okusování rostlin, narušení kořenového systému, ničení trávníků) a dodává, že některé druhy, např. pcháč oset, hraboš nekonzumuje, což vysvětluje jejich vyšší výskyt na DPB. Vzhledem k tomu, že DPB byl zatravněn teprve v předchozím roce, osivo bylo neprošlechtěné a zapojovalo se pomalu, a že nastaly extrémní klimatické podmínky (holomrazy, sucho, horko), považuje žalobkyně za logický následek, že porost byl při kontrole rozvolněný, místy s holými plochami a s výskytem plevelů.
181. Podle žalobkyně SZIF uznáním OVM implicitně akceptoval, že porost byl zničen či poškozen, a že pro tento případ nemají být uplatněny sankce. Systém SZIF pro hlášení OVM umožňuje zvolit „předmět: zničení/porušení porostu“ a „důvod: mráz/nadměrný výskyt hraboše polního“, což žalobkyně učinila. Pokud SZIF takto podané OVM uznal, žalobkyně má za to, že nemělo následovat negativní rozhodnutí o dotaci právě z důvodu nekvalitního porostu. Skutečnost, že sdělení SZIF o uznání OVM je vágní a neuvádí konkrétní podmínku, jejíž nesplnění se promítá, podle žalobkyně potvrzuje její stanovisko, že žádná podmínka typu „řádně zapojený homogenní travní porost bez plevelů“ právními předpisy stanovena není.
182. Žalobkyně považuje postup SZIF a žalovaného za šikanózní, neboť obešli účinky uznaného OVM tím, že ze stejného důvodu, pro který bylo OVM uznáno, provedli přeřazení části DPB do kultury U, čímž vytvořili údajný důvod pro nepřiznání dotace. Žalovaný tento postup potvrdil tvrzením, že OVM se týká podmínek nařízení AEKO, ale nelze jej vztahovat k řízení o aktualizaci evidence půdy. Podle žalobkyně je takový výklad v rozporu s účelem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

právní úpravy, neboť jí měl být poskytnut benefit uznaného OVM proti negativním důsledkům poškození porostu.

183. Žalobkyně uzavírá, že po uznání OVM jí nebylo možno dotaci AEKO nepřiznat, a to bez ohledu na nesprávné přearažení části DPB do kultury U. Pokud by přearažení do kultury U bylo považováno za zákonný důvod pro neposkytnutí dotace, je nutno jej kvalifikovat jako sankci *sui generis*, která byla žalobkyni uložena navzdory uznanému OVM. Kromě této sankce byla žalobkyni uložena další sankce spočívající ve snížení dotace o 1,5násobek rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou plochou podle § 12b odst. 2 zákona o SZIF, což je podle žalobkyně rovněž nepřipustné po uznání OVM.
184. Žalobkyně namítá, že Fond nebyl oprávněn snížit dotaci podle § 12b ZSZIF, neboť nařízení AEKO obsahuje speciální úpravu vyhodnocení nesplnění podmínek provádění jednotlivých podopatření a titulů a stanoví možnost snížení dotace o 10–100 % včetně možnosti vyřazení DPB z příslušného titulu (§ 27–37 nařízení AEKO). Tato ustanovení sankcionují i nesplnění podmínek podopatření zatravňování orné půdy a některých podmínek § 9 odst. 2 nařízení AEKO. Žalobkyně se nedopustila žádného nesplnění uvedeného ve speciální úpravě (§ 28–37 nařízení AEKO), a proto jí nelze dotaci nepřiznat obecným postupem podle § 12b zákona o SZIF.
185. Žalobkyně si je vědoma, že žalovaný podle své metodiky zřejmě všechny podmínky nezahrnuté do § 28–37 nařízení AEKO sankcionuje „v rámci vyhodnocení plnění podmínky zemědělského obhospodařování“ a pouze ty výslovně uvedené podle „sankčního systému AEKO“. Takový přístup je však podle žalobkyně nesprávný. Tento mechanický postup bez individuálního posouzení závažnosti porušení a bez zohlednění rozdílů mezi sankčními systémy není ústavně konformní. Sankce podle speciální úpravy AEKO za obdobné porušení může být výrazně nižší než sankce podle obecného § 12b zákona o SZIF, což je podle žalobkyně nepřipustné a odporuje účelu dotace AEKO.
186. Žalobkyně dále namítá, že tento postup znevýhodňuje malé zemědělce oproti velkým. Spodní hranice pro snížení dotace podle § 12b ZSZIF je alternativně buď 3 % zjištěné plochy, nebo 4 ha, což je nastaveno pro zemědělce s rozsáhlými výměrami. Žalobkyně deklarovala půdu v jednotkách hektarů, a proto je výrazně sankcionována již při prohřešku v řádu desítek m², zatímco velkým zemědělcům je odpuštěn prohřešek i na velmi velkých plochách. Podle žalobkyně má být výklad a aplikace § 12b zákona o SZIF restriktivní a před uložením sankce je nutné zvážit všechny individuální okolnosti věci.
187. V dané situaci bylo navíc použití sankčního systému podle zákona o SZIF vyloučeno z důvodu uznání OVM. Fond a žalovaný jej přesto aplikovali, čímž došlo k ponížení dotace na 0 Kč. Již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí podle žalobkyně věcně nesprávné.
188. Jestliže žalobkyně namítá, že po uznání vyšší moci podle § 11i ZSZIF jí nemohla být dotace nepřiznána, pak soud konstatuje, že uznání vyšší moci se vztahuje k podmínkám stanoveným nařízením AEKO, nikoli k řízení o aktualizaci evidence půdy. Evidence půdy je vedena podle zvláštní právní úpravy a její stav je rozhodný pro posouzení způsobilosti plochy. Uznání vyšší moci nezakládá povinnost ponechat kulturu G v evidenci půdy, pokud kontrola zjistí, že porost nenaplnňuje definici podle § 3b NV č. 307/2014 Sb.
189. Žalobkyně dále dovozuje, že uznání OVM (mráz, kalamitní výskyt hraboše polního) mělo vyloučit negativní důsledky zjištěného stavu porostu a zabránit nepřiznání dotace. Tento výklad neobstojí.

190. Účinky OVM dle § 11i zákon a SZIF se týkají odpovědnosti za nesplnění povinnosti (sankčních důsledků) a časového testu („bylo-li možné dotaci poskytnout před vznikem“ okolnosti vyšší moci). OVM nezakládá fikci naplnění věcných podmínek způsobilosti plochy (druhu kultury) v rozhodném okamžiku podání žádosti či kontroly, ani nemění skutkový stav v LPIS.
191. Naopak, ust. § 3 odst. 5 zákona o zemědělství výslovně stanoví, že při rozhodování o poskytnutí dotace orgán vychází z LPIS. Zjištění SZIF na místě vedlo k závěru, že na 0,78 ha je úhor (U).
192. Pro titul AEKO – zatravňování orné půdy je způsobilým druhem výlučně G (travní porost na orné půdě); úhor (U) je nezpůsobilý a nelze jej započíst do zjištěné výměry (§ 9 odst. 2 NV AEKO). Správní orgány tak neobcházely účinky OVM, ale povinně reflektovaly stav kultury v evidenci půdy.
193. Z toho plyne, že uznání OVM nebrání tomu, aby byla část DPB zařazena jako U a jako taková vyloučena ze způsobilé výměry pro AEKO.
194. Žalobkyně pak odvozuje, že po uznání OVM jí nemělo být bráněno v přiznání dotace. Citované ustanovení § 11i zákona o SZIF však vyžaduje, aby dotaci bylo možné poskytnout již před vznikem vyšší moci/mimořádné okolnosti. Zde sama žalobkyně tvrdí, že holomrazy a kalamitní výskyt hraboše proběhly v zimních měsících 2024 (leden–březen) a způsobilý rozvolnění porostu. K datu podání žádosti a k datu kontroly již na převážné části nedocházelo k naplnění kultury G. Za této situace nelze říci, že „bylo dotaci možné poskytnout před vznikem“ těchto okolností - naopak, následkem vyšší moci došlo k faktickému vyloučení způsobilosti. Ustanovení § 11i SZIF tak nemůže „překlopit“ nezpůsobilou kulturu U v G, ani vytvořit „fikci kvalifikovaného porostu“ pro účely AEKO.
195. Není důvodná argumentace, že orgány „obešly“ OVM tím, že ze stejného důvodu (poškození porostu) provedly změnu kultury v LPIS a tím „uměle“ vytvořily důvod pro nepřiznání.
196. Zařazení do kultury U vycházelo z aktuálního zjištěného stavu porostu (plevelnatý pokryv, sporadický výskyt trav do 10 %, bez starých plevelů ⇒ stále obhospodařováno). To je evidenční, nikoli sankční akt; nejde o sankci, ale o deskriptivní klasifikaci reálného stavu podle NV LPIS.
197. OVM a evidence kultur sledují odlišné účely: OVM může vyloučit sankční následek tam, kde by jinak vznikl za nesplnění povinností; nepůsobí ale na kvalifikaci kultury a nezaručuje způsobilost plochy pro konkrétní dotaci.
198. Žalobkyně vychází z teze, že neexistuje právní požadavek typu „*řádně zapojený homogenní travní porost bez plevelů*“. Jí zaujatá argumentace se však míjí s podstatou věci:
199. Nejde o kvalitativní standard v rámci G, ale o hranici mezi G a U. NV LPIS rozlišuje kultury právě podle skladby pokryvu a charakteru porostu; zjištění SZIF (převaha plevelů, sporadický výskyt trav) opodstatňuje zařazení U. Pokud plocha není kulturou G, nelze ji zahrnout do zjištěné výměry titulu AEKO, bez ohledu na to, zda OVM bylo uznáno. OVM nepůsobí jako „kvalifikační most“ z U do G.
200. Žalobkyně tvrdí, že speciální sankční úprava AEKO (§ 27–37) vylučuje uplatnění § 12b zákona o SZIF a že orgány mechanicky přesouvají „mimo výčet“ do „zemědělského obhospodařování“. Ani tato námitka není důvodná.

201. Konkrétně ust. § 12b zákona o SZIF sleduje odlišný typ situace: nesoulad mezi deklarovanou a zjištěnou plochou. Nehodnotí porušení jednotlivých provozních povinností v rámci provádění opatření, ale koriguje objektivní rozdíl mezi tím, co bylo uvedeno v žádosti, a tím, co bylo zjištěno.
202. Naproti tomu § 27–37 AEKO upravují vnitřní sankční režim opatření, tedy porušení podmínek provádění příslušných podopatření/titulů (např. nepovolené zásahy, termíny, zákaz činností apod.).
203. Nezpůsobilost části plochy z důvodu jiné kultury (U místo G) je primárně otázkou způsobilosti (§ 9 odst. 2 AEKO) a současně vede k objektivnímu rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou výměrou, který § 12b zákona o SZIF adresuje. Tyto režimy se nevylučují, ale dopadají na odlišné roviny (způsobilost $\times$ korekční aritmetika při nesouladu ploch).
204. OVM může být právně relevantní tam, kde jinak vzniká sankce za porušení povinností; nemůže však zrušit mechanismus korekce podle § 12b, pokud došlo k objektivnímu nesouladu deklarace a zjištění. Jinak řečeno, uznaná OVM nezpůsobí, že nezpůsobilá plocha se započte, ani nebrání zákonné korekci výměry, je-li rozdíl zjištěn.
205. Argumentace, že nastavení prahů v § 12b („3 % nebo 4 ha“) znevýhodňuje malé zemědělce, nemůže obstát v rovině zákonnosti napadeného rozhodnutí. Správní orgány jsou vázány zákonem; posouzení vhodnosti či spravedlivosti zákonných parametrů přesahuje meze přezkumu zákonnosti.
206. Ustanovení § 12b zákona o SZIF je obecně závazné a abstraktní; jeho aplikace v dané věci nevybočila z jeho textu ani účelu. Individuální proporcionalitu správní orgán zohledňuje tam, kde mu to právní úprava umožňuje (např. rozmezí sankčních procent v rámci AEKO), nikoli však proti taxativně stanovenému korekčnímu schématu u rozdílů ploch.
207. Přeražení části DPB do kultury U není sankcí, ale evidenčním vyjádřením faktického stavu porostu podle NV LPIS. Nelze je proto nahlížet jako „sankci, jež je v rozporu s uznaným OVM“. Následná korekce podle § 12b pak není „druhou sankcí“, nýbrž aritmetickou korekcí dotace odpovídající zjištěné způsobilé výměře (a zákonnému koeficientu). Nejde o nepřipustnou kumulaci sankcí, ale o sekvenci dvou odlišných kroků: (i) evidence stavu (U vs. G), (ii) korekce za objektivní rozdíl ploch.

Ad E. Nezákonné rozhodnutí o sankci

208. Žalobkyně namítá, že Fond nebyl oprávněn snížit dotaci podle § 12b zákona o SZIF, neboť nařízení AEKO obsahuje speciální úpravu vyhodnocení nesplnění podmínek provádění jednotlivých podopatření a titulů a stanoví možnost snížení dotace o 10–100 % včetně možnosti vyřazení DPB z příslušného titulu (§ 27–37 nařízení AEKO). Tato ustanovení sankcionují i nesplnění podmínek podopatření zatravňování orné půdy a některých podmínek § 9 odst. 2 nařízení AEKO. Žalobkyně se nedopustila žádného nesplnění uvedeného ve speciální úpravě (§ 28–37 nařízení AEKO), a proto jí nelze dotaci nepřiznat obecným postupem podle § 12b ZSZIF.
209. Žalobkyně si je vědoma, že žalovaný podle své metodiky zřejmě všechny podmínky nezahrnuté do § 28–37 nařízení AEKO sankcionuje „v rámci vyhodnocení plnění podmínky zemědělského obhospodařování“ a pouze ty výslovně uvedené podle „sankčního systému AEKO“. Takový přístup je však podle žalobkyně nesprávný. Tento mechanický postup bez individuálního posouzení závažnosti porušení a bez zohlednění rozdílů mezi sankčními systémy není ústavně konformní. Sankce podle speciální úpravy AEKO za obdobné

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

porušení může být výrazně nižší než sankce podle obecného § 12b zákona o SZIF, což je podle žalobkyně nepřijatelné a odporuje účelu dotace AEKO.

210. Žalobkyně dále namítá, že tento postup znevýhodňuje malé zemědělce oproti velkým. Spodní hranice pro snížení dotace podle § 12b zákona o SZIF je alternativně buď 3 % zjištěné plochy, nebo 4 ha, což je nastaveno pro zemědělce s rozsáhlými výměrami. Žalobkyně deklarovala půdu v jednotkách hektarů, a proto je výrazně sankcionována již při prohřešku v řádu desítek m², zatímco velkým zemědělcům je odpuštěn prohřešek i na velmi velkých plochách. Podle žalobkyně má být výklad a aplikace § 12b zákona o SZIF restriktivní a před uložením sankce je nutné zvážit všechny individuální okolnosti věci.
211. V dané situaci bylo navíc použití sankčního systému podle ZSZIF vyloučeno z důvodu uznání OVM. Fond a žalovaný jej přesto aplikovali, čímž došlo k ponížení dotace na 0 Kč. Již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí podle žalobkyně věcně nesprávné.
212. Žalobkyně namítá, že SZIF neměl aplikovat § 12b zákona o SZIF, neboť nařízení AEKO obsahuje speciální sankční režim (§ 27–37 NV č. 80/2023). Soud konstatuje, že § 12b zákona o SZIF upravuje postup při zjištění rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou plochou, což je obecné pravidlo platné pro všechny plochy v rámci jednotné žádosti. Speciální sankční režim AEKO se uplatní při nesplnění podmínek provádění podopatření, nikoli při zjištění rozdílu ploch. Postup SZIF byl v souladu se zákonem. Námitku soud neshledal důvodnou.
213. Je třeba rozlišovat dva odlišné sankční či korekční režimy, které sledují rozdílné účely a dopadají na rozdílné situace. Ustanovení § 12b zákona o SZIF upravuje obecné pravidlo pro všechny žadatele o dotaci v rámci jednotné žádosti, a to pro případy, kdy je zjištěn rozdíl mezi deklarovanou a zjištěnou výměrou zemědělské půdy. Toto ustanovení nesankcionuje porušení provozních povinností žadatele v rámci konkrétního opatření, ale představuje aritmetickou korekci žádosti ve světle objektivního zjištění, že skutečný stav plochy neodpovídá deklaraci. Naopak sankční režim podle § 27 až § 37 nařízení AEKO dopadá na situace, kdy žadatel poruší konkrétní povinnosti stanovené pro provádění daného opatření (např. nedodržení zákazů, stanovených termínů, povinností zacházení s porostem či způsobu hospodaření). Tento systém se tedy uplatní tehdy, je-li skutečně porušena některá z provozních povinností uvedených ve speciální úpravě AEKO; neuplatní se však tehdy, kdy je zjištěna pouhá nezpůsobilost části plochy, resp. nesoulad mezi deklarovanou a zjištěnou kulturou.
214. V projednávané věci správní orgány konstatují, že žalobkyně neporušila žádnou z podmínek uvedených v § 27 až § 37 nařízení AEKO, a proto jí nebyla ukládána sankce podle tohoto sankčního systému. Jediným zjištěním bylo, že část DPB o výměře 0,78 ha byla v evidenci půdy vedena jako úhor (U), tedy jako nezpůsobilá kultura pro titul zatravňování orné půdy podél vodního útvaru (§ 2 písm. a) bod 4 nařízení AEKO). To vedlo ke vzniku rozdílu mezi deklarovanou a zjištěnou výměrou, a správní orgány proto postupovaly podle § 12b zákona o SZIF, který na tuto situaci dopadá přímo. Tento postup je v souladu se zákonem a není projevem mechanické či nepřijatelné aplikace obecné úpravy na úkor úpravy speciální, neboť oba sankční režimy dopadají na rozdílné situace a jejich souběh je vyloučen právě v důsledku této odlišnosti.
215. Jako nedůvodnou soud odmítá rovněž námitku, že aplikace § 12b zákona o SZIF vede k údajné diskriminaci malých zemědělců. Jak soud již shora konstatoval, ustanovení § 12b je obecné a abstraktní pravidlo, které se stejným způsobem vztahuje na všechny žadatele o dotaci bez ohledu na velikost jejich hospodářství. Rozdílný dopad zákonné korekční formule

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

na různé subjekty v závislosti na celkové výměře jejich pozemků je důsledkem objektivních charakteristik velikosti obhospodařovaných ploch, nikoli výsledkem nerovného nebo svévolného zacházení. Správní orgány nejsou oprávněny zohledňovat individuální „ekonomickou váhu“ žadatele nebo zmírňovat zákonem stanovené korekční mechanismy podle subjektivních kritérií. Ani princip rovnosti, ani zákaz diskriminace nevyžadují, aby byl zákon upraven či vykládán rozdílně v závislosti na výměře pozemků žadatele.

216. Žalobkyně dále tvrdí, že aplikace § 12b měla být vyloučena z důvodu uznání oznámení vyšší moci. Ani tato námitka není důvodná. Uznání vyšší moci podle § 11i zákona o SZIF může působit na sféru odpovědnosti za porušení povinností, avšak nemůže změnit faktickou způsobilost plochy, ani zabránit tomu, aby byl rozdíl mezi deklarovanou a zjištěnou výměrou zohledněn podle § 12b. OVM nevede k tomu, že by nezpůsobilá kultura mohla být považována za způsobilou, ani nezakládá fikci, že deklarace odpovídá skutečnosti. OVM tedy nemohlo vyloučit aplikaci § 12b.
217. Soud připomíná, že odpovědnost za dodržení podmínek příslušné dotace nese žadatel, který se dobrovolně rozhodne o dotaci požádat a přijímá odpovědnost za to, že splní veškeré podmínky stanovené příslušnými právními předpisy. Současně také platební agentura SZIF má povinnost ověřit a zkontrolovat splnění podmínek dotace a posoudit způsobilost deklarovaných ploch. Žalobkyně není nucena čerpat dotace, avšak pokud tak činí, musí splňovat veškeré podmínky příslušného dotačního titulu.
218. Z uvedených důvodů soud uzavírá, že postup SZIF byl v souladu s § 12b zákona o SZIF i s právní úpravou AEKO, a proto je žalobní námitka nezákonnosti rozhodnutí o sankci nedůvodná.
219. K diskriminaci žalobkyně či k porušení zásady dle § 2 odst. 4 správního řádu z uvedených důvodů nedošlo.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

220. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobkyně zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobkyní nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
221. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. březen 2026

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.